

ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ.

Τό Σάββατον, 29^{ον} Ιουλίου /11^{ον} Αύγουστου 2012, ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐτέλεσε τόν ἀγιασμόν εἰς τό ἀνακαινισμένον κτίριον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐργασίαι συντηρήσεως, στηρίξεως, ἐπεκτάσεως διακοσμήσεως καί ἀνακαινίσεως τοῦ ἀνέκαθεν κτιρίου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διήρκεσαν ἐπί ἓν ἔτος σχεδόν καί κατέστησαν αὐτήν λίαν λειτουργικήν.

Εἰς τήν τελετήν τοῦ ἀγιασμοῦ παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος θαβωρίου κ. Μεθόδιος, ὁ Ἀντιπρόεδρος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰερώνυμος, τό λοιπόν προσωπικόν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καί πολλοί Ἁγιοταφῖται Πατέρες καί λαϊκοί.

Μετά τήν τελετήν τοῦ ἀγιασμοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Οἰκονομικῶν προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Τόσον ἐγώ προσωπικῶς ὅσον καί τά μέλη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς Σᾶς καλωσορίζομεν μετά πολλοῦ σεβασμοῦ καί περισσῆς ἀγάπης εἰς τό ἤδη ἀνακαινισμένον κτιριακόν συγκρότημα τῆς Οἰκονομικῆς τοῦ Πατριαρχείου. Καλῶς ἦλθατε.

Ἡ παρουσία Σας σήμερον ἐδῶ γεμίζει τήν καρδίαν μας καί τήν ψυχήν μας χαράν καί ἀγαλλίασιν, διότι συμπίπτει μέ ἓνα εὐχάριστον γεγονός, τῶν ἐγκαινίων τῆς Οἰκονομικῆς τοῦ Πατριαρχείου.

Μόλις πρό ὀλίγων λεπτῶν, Μακαριώτατε, ἐτελέσατε τόν, κατά τήν τάξιν καί ὡς ἤρμοζε, ἀγιασμόν, ὥστε μέ νέον πνεῦμα, ἐνισχυμένο ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα, νά συνεχίσωμεν τήν προσφοράν τῶν ὑπηρεσιῶν μας ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, ζήλῳ καί φιλοτιμίᾳ.

Τό κτιριακόν τοῦτο συγκρότημα, Μακαριώτατε, ἀνακαινισμένον πλέον, τίθεται εἰς λειτουργίαν μέ τίς εὐχές καί Πατριαρχικές εὐλογίες τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος. Τοῦτο τό κτιριακόν συγκρότημα, δηλαδή ἡ Οἰκονομική τοῦ Πατριαρχείου, ἀπαρτίζεται, πρῶτον, ἐκ τοῦ ἰσογείου χώρου, ὅπου στεγάζονται τό Τμήμα Ἐνοικίων, τό Ταμεῖον καί ἡ Καμαρασία καί, δεύτερον, ἐκ τοῦ ἄνω ὀρόφου, ὅπου στεγάζονται τό γραφεῖον τοῦ Προέδρου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τό γραφεῖον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τό γραφεῖον τοῦ Λογιστηρίου, προσετέθη δέ καί ἕτερον δωμάτιον, τό Ἀρχεῖον, εἰς τό ὁποῖον θά φυλάσσωνται ἐν ἀσφαλείᾳ τά διάφορα ἔγγραφα καί Κώδικες καί ὅ,τι σχετίζεται μέ τήν Οἰκονομικήν.

Μακαριώτατε,

Εἰς τόν μακρύν κατάλογον τῶν σημαντικῶν ἔργων, τά ὁποῖα ἐγιναν ἐπί τῆς ἑπταετοῦς, εὐκλεοῦς καί καρποφόρου Πατριαρχίας Σας, σήμερον, προστίθεται

ἀκόμα ἕνα, εἶναι τοῦτο περί τοῦ ὁποῖου ἀνέφερον, ἤτοι τῆς Οἰκονομικῆς τοῦ Πατριαρχείου. Τό ἔργον τοῦτο ἀνέλαβε καί ἔφερεν εἰς πέρας τό Ἀρχιτεκτονικόν Γραφεῖον, ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Πατριαρχείου κ. Θεοδόσιος Μητρόπουλος, εἰς τόν ὁποῖον ἐκφράζομεν τάς εὐλικρινεῖς μας εὐχαριστίας διὰ τήν ἀγαθὴν συνεργασίαν μας. Μία εἶναι καί ἐγκάρδιος, Μακαριώτατε, ἡ υἱική μας εὐχή καί ἡ πρὸς τόν Τριαδικόν Θεόν παράκλησις. Νά ἔχητε πάντα τήν κατ' ἄμφω ὑγιείαν, ψυχικήν καί σωματικήν, ἰσχυράν, ὡς πάντοτε, τήν θέλησιν, διότι κατά τό ρητόν «τό θέλειν ἐστί δύνασθαι».

Γνωρίζομεν, λοιπόν, ὅτι θέλετε καί ἠμπορεῖτε νά κάνετε πολλά, Μακαριώτατε. Ἔχετε συνεργάτας τούς εὐλικρινῶς ἀγαπῶντας Ἡμᾶς καί τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα. Τό Πατριαρχεῖον εἰς τούς χαλεπούς τούτους καιρούς ἔχει τήν ἀνάγκην Σας καί τήν Πατριαρχικὴν παρουσίαν Σας. Σᾶς χρειάζεται καί τοῦτο δέν ἔχετε τό δικαίωμα νά τό ἀρνηθῆτε. Προχωρεῖτε καί «εἰ ὁ θεός μεθ' Ὑμῶν, οὐδεὶς καθ' Ὑμῶν». Εἶθε τά ἔτη Σας, Μακαριώτατε, νά εἶναι μακρόβια, ὑγιεινά καί ἀγλαόκαρπα. Ἀμήν

ὁ δέ Μακαριώτατος ἀπήντησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Τερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε θαβωρίου κύριε Μεθόδιε,

Πρόεδρε τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ.

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης εὐρίσκεται σήμερον εἰς τήν εὐχάριστον θέσιν τῆς τελέσεως τῶν ἐγκαινίων τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος τῶν Γραφείων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Το γεγονός τοῦτο περιποιεῖ ἰδιαιτέραν τιμὴν καί ἔπαινον εἰς τά μέλη τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τά ὁποῖα λόγῳ τε καί ἔργῳ ἀποδεικνύουν ἐμπράκτως τήν μέριμναν αὐτῶν, τῆς διαφυλάξεως καί συντηρήσεως τῆς εὐπρεπείας τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι τό ἱερόν ἡμῶν «Ὀσπίτιον» κατά τήν ἔκφρασιν τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Δοσιθέου, τουτέστιν τό Κεντρικόν ἡμῶν μοναστήριον τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης καί κάθε μοναστήριον, ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον καί ἐνιαῖον μέρος τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ.

Τά γραφεῖα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνέχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ταῦτα εἶναι γραφεῖα διακονίας ὑλικῶν ἀναγκῶν καί ἀγαθῶν. Τούτου ἕνεκεν ἡ στέγη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς εὐλόγως δύναται νά ὀνομασθῆ κατάστημα ἐλέους καί πανδοχεῖον φιλανθρωπίας, ἐξ ἄλλου ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος ἦτο καί ἐξακολουθεῖ νά εἶναι, ἐκτός τοῦ ἔργου τῆς διαφυλάξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἡ θεραπεία τῶν πασχόντων καί ἐνδεῶν συνανθρώπων ἡμῶν, ἄνευ τινὸς διακρίσεως.

Ἡ ἀνακαινίσις τοῦ κτιρίου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκρίθη πλέον ἐπιτακτικὴ καί διὰ λόγους ἀφορῶντας εἰς τήν συμβολὴν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τήν διατήρησιν τοῦ πολιτισμικοῦ καί θρησκευτικοῦ καθεστῶτος τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἐπιτραπήτω Ἡμῖν νά ἐκφράσωμεν τήν εὐαρέσκειαν Ἡμῶν εἰς τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον θαβωρίου κ. Μεθόδιον, ὁ ὁποῖος μεθ' ὑπομονῆς καί ἐπιμονῆς

ἀνέλαβε τὴν Ἀγιοταφικὴν αὐτὴν πρωτοβουλίαν.

Εὐχαριστίας ἐκφράζομεν καὶ εἰς τοὺς διακονητάς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Θεοδόσιον Μητρόπουλον καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ διὰ τὴν ἀρτίαν καὶ λειτουργικὴν ἀνάδειξιν τοῦ ἔργου τούτου.

Εὐχόμεθα ἡ χάρις καὶ εὐλογία τοῦ Παναγίου Τάφου νά ἐπισκιάζη πάντας ἡμᾶς, ἵνα δι' ἔργων καλῶν δοξάζεται τό Πανάγιον Ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἠκολούθησε μικρά δεξίωσις μέ γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικά, τὰ συγχαρητήρια τῶν Πατέρων πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰς γενομένας ἐργασίας καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν διὰ καλὰς εἰσπράξεις πρὸς εὐημερίαν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΚΥΘΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ.

Τὴν πρωίαν τῆς 20^{ης} Ἰουλίου /2^{ας} Αὐγούστου 2012, ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, (π. ἔ.) ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Σκυθουπόλεως κυρός Ἰάκωβος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἡ νεκρώσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ ἐκλιπόντος γηραιοῦ Ἱεράρχου ἐψάλη τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας, 21^{ης} Ἰουλίου/ 3^{ης} Αὐγούστου 2012, εἰς τό ἐντός τοῦ Πατριαρχείου εὐρισκόμενον παρεκκλήσιον τῆς ἀγίας πρωτομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου θέκλης, προεξάρχοντος τῆς τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἱεουργούντων Αὐτῶ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερομονάχων τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ συμπροσευχομένων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ ἱερέων καὶ λαϊκῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Ὀρθοδόξου ποιμνίου ἡμῶν.

Τὸν ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησε ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίασταρχος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Εὐλαβεῖς ἱερεῖς,

Εὐσεβές χριστεπώνυμον πλήρωμα,

Χρέος ἱερὸν ἐσύναξεν ὅλους ἡμᾶς σήμερον εἰς τό ἱερὸν τοῦτο παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας πρωτομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου θέκλης του ἡμετέρου Πατριαρχείου, ἡ ἀπόδοσις δηλονότι τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ καὶ ἡ ἀνάπεμψις προσευχῶν ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀνοδικῇ πορείᾳ πρὸς οὐρανοὺς τοῦ μακαριστοῦ Ἀγιοταφίτου καὶ Μητροπολίτου Σκυθουπόλεως κυροῦ Ἰακώβου.

Ἡ μετ' εὐλογημένην παρά Κυρίου μακροζωΐαν ἐκδημίᾳ τοῦ προκειμένου ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ ἐν ταύτῳ διδασκάλου πολλῶν ἐξ ἡμῶν τῶν Ἀγιοταφιτῶν, φέρει ἡμᾶς ἀναμφιβόλως εἰς τὰ ὄρια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἡμῶν, τὰ ὅποια ἐνίστε ἡμεῖς ὑπερβαίνομεν, εἴτε φυσιοῦμενοι ἐκ τῆς δόξης καὶ δυνάμεως ἢ παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν τερπνῶν καὶ ἡδέων τοῦ κόσμου τούτου, ἐκείνων ἅτινα σκιᾶς καὶ ὄνειρου ἀπατηλότερα. Ὁ θάνατος ὡς ἡ οἰκονομία τοῦ θεοῦ δι' ἡμᾶς μετὰ τὴν πτώσιν ἡμῶν συνετίζει ἡμᾶς καὶ σωφρονίζει καὶ ἐπαναφέρει εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς εὐθραύστου ἡμῶν φύσεως.

Τό μυστήριον τοῦ θανάτου, τό ὄντως φοβερόν, προσβλέποντες ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὑπερβαίνομεν μόνον ἐν τῇ πίστει ἡμῶν εἰς τό μυστήριον τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῇ σωφρονιστικῇ καὶ ἐν ταύτῳ ἐλπιδοφόρῳ ταύτῃ ἐνατενίσει τοῦ θανάτου, προπέμπομεν ἐξοδίως τὸν μακαριστὸν Μητροπολίτην Σκυθουπόλεως κυρὸν Ἰακώβον, ἀναμιμνησκόμενοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὡς Ἀδελφότης, ὅσα εὐφημα ἀνήκουν αὐτῷ, ὅτι δηλαδὴ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας προσῆλθεν ἐκ τῆς γενετείας αὐτοῦ νήσου Σάμου καὶ ἀφιέρωσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν διακονίαν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς, ἐσπούδασεν τὴν ἱεράν Ἐπιστήμην τῆς θεολογίας εἰς τὴν θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑπηρέτησεν ἐν συνεχείᾳ ὡς καθηγητὴς καὶ Σχολάρχης ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ τοῦ Πατριαρχείου, τῇ στεγαζομένη τότε ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς νῦν Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐπὶ τριακονταετίαν καὶ πλέον διηύθυνε τό περιοδικὸν « Νέα Σιών » τοῦ Πατριαρχείου, ἐπὶ δεκαετίαν διετέλεσε Πατριαρχικὸς ἐν Ἀκκρῇ – Πτολεμαΐδι Ἐπίτροπος, καθ' ἡμέραν διὰ τῆς καλλιφωνίας αὐτοῦ ἀφύπνιζε τὰς ψυχὰς τῶν προσευχομένων εἰς τὸν ἱερὸν μοναστηριακὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ἐπὶ ἑπταετίαν ὑπέμεινε καρτερικῶς καὶ ἀγογγύστως τὴν παραχωρηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ θεοῦ ἀσθένειαν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ Κυριακοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀνδρέου.

Ταῦτα ἡμεῖς ὡς Ἀγιοταφῖται ὀφειλετικῶς ἀναμιμνησκόμενοι, παρακαλοῦμεν τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον θεὸν ἡμῶν, ὅπως μνησθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ φιλευσπλάγχυνῳ αὐτοῦ κρίσει, ἥτις τό πλεῖστον ἀγάπη καὶ ἔλεός ἐστι, ἐπιτρέψη, ἵνα ταῦτα ὡς ἔργα ἀγαθὰ καλύψωσιν, ὅσα οὗτος ὡς ἄνθρωπος ἡμαρτεν ἐν γνώσει ἢ ἀγνοίᾳ, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως καὶ ἀξιώσῃ αὐτόν τῆς συγγνώμης, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῆς κατατάξεως αὐτοῦ μετὰ τῶν εὐλογημένων ἐκείνων, τῶν ἀπολαμβανόντων ὅσα παρά Κυρίου ἠτοιμάσται αὐτοῖς.

Εἶη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!

Ἡ Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης εὐχαριστεῖ ὅσους ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, ἐκ τῶν ἱερέων καὶ τῶν πιστῶν τοῦ Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου ἐτίμησαν τὴν μνήμην αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξόδιον αὐτοῦ ἀκολουθίαν ταύτην».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_1_placeholder

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ.

Τό Σάββατον τῶν Ψυχῶν, 20^{ῆν} Μαΐου/2^{ον} Ἰουνίου 2012, προσκυνηματική ὁμάς ἐκ τῶν μελῶν τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» ἐπεσκέφθη τό Πατριαρχεῖον.

Τῆς προσκυνηματικῆς ταύτης ὁμάδος ἠγεῖτο ἡ κ. Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου, Γενική Διαχειρίστρια τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη», εἰς ταύτην δέ μετέσχε ὁ καθηγητής τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας εἰς τό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνος Νιάρχος καί ὁ Γενικός Διευθυντής τῶν Ἱστοχῶρων τοῦ Πατριαρχείου κ. Χρῖστος Νικολάου.

Τήν ἐκλεκτήν προσκυνηματικήν ὁμάδα ταύτην ἐδέχθη ἐνθέρμως ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Τόν Μακαριώτατον προσεφώνησεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ὑργανώσεως ἡ κ. Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτῆς:

«Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, Σεβαστοί πατέρες,

Ἀπό τή θέση μου ὡς Ἀναπληρώτρια Διαχειρίστρια τῆς Μή Κυβερνητικῆς Ὑργάνωσης «Ρωμηοσύνη» τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί ἐκ μέρους τοῦ Διαχειριστοῦ αὐτῆς, κ. Πέτρου Κυριακίδη, ἀλλά καί ἐκ μέρους τῶν συμμετεχόντων στήν ἐτήσια προσκυνηματική μας ἐκδρομή, σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά γιά τήν ὑποδοχή πού μας παρέχετε στό Πατριαρχεῖο.

Ἐπίσης σᾶς μεταφέρουμε τό βαθύτατο σεβασμό καί τήν ἀγάπη τοῦ Διαχειριστοῦ μας κ. Πέτρου Κυριακίδη πρὸς τό θεσμό τοῦ Πατριαρχείου, ἀλλά καί πρὸς Ἑσᾶς τόν ἴδιο προσωπικά, καθώς διατηρεῖ ἄσβεστη μέσα του τήν εὐλαβική διάθεση ἀρωγῆς πρὸς τά Πανάγια Προσκυνήματα καί τό Πατριαρχεῖο μας.

Εἶναι εὐλογία καί τιμή γιά ὅλους ἐμᾶς νά παριστάμεθα ἐνώπιόν σας. Εἶναι μεγάλη ἡ συγκίνηση καί τό δέος πού αἰσθανόμαστε, ὅταν ἐπισκεπτόμαστε κάθε χρόνο τούς Ἁγίους Τόπους, τόν Πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως, τόν Πανάγιο Τάφο, τό Γολγοθᾶ, τήν Ἁγία Ἀποκαθήλωση καί τά ἄλλα ἁγιασμένα προσκυνήματα, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν πνευματικό προορισμό καί στόχο ζωῆς γιά κάθε Ὀρθόδοξο Χριστιανό.

Παράλληλα κατανοοῦμε τήν τεράστια εὐθύνη σας γιά τή λειτουργία τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τήν προστασία καί τή διατήρησή τους, καθώς καί τήν ἐξυπηρέτηση χιλιάδων προσκυνητῶν, ἀλλά καί τόν εἰρηνικό – ἐνοποιητικό ρόλο πού καλεῖστε νά ἐπιτελέσετε.

Τό ταξίδι μας στην Αγία Γῆ βρίσκει απόλυτη ἐφαρμογή στά λόγια σας, τό ὁποῖο ὀρίζετε ὡς «Προσκυνηματική θεωρία», καθώς ὅλοι ὠφελούμαστε πολλαπλῶς ἀπό αὐτή τήν πνευματική πορεία.

Πρωτίστως εἶναι μεγάλη εὐκαιρία γιά ὅλους ἐμᾶς ἡ δυνατότητα πνευματικῆς ἀνάτασης πού προέρχεται ἀπό τή συμμετοχή μας στή θεία Λατρεία, τήν Ἱερά Ἐξομολόγηση καί τή μετοχή μας στή θεία Κοινωνία, καθώς καί τίς ἐπισκέψεις μας στίς Ἱερές Μονές καί τήν προσκύνηση ἱερῶν λειψάνων -συμβόλων τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἐκ δευτέρου εἶναι μεγάλη ἡ πολιτισμική ὠφέλεια πού ἀποκομίζουμε, καθώς γινόμαστε κοινωνοί τῆς ἱστορίας καί τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς συνέχεια καί διαρκῆς παρουσία ἐπί 2.000 χρόνια τοῦ Χριστιανισμοῦ σέ αὐτό τό νευραλγικό τόπο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Παράλληλα εἶστε ἐμπνευστής τῆς δημιουργίας / σύστασης τοῦ μεγάλου ὀργανισμοῦ τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» πού μέρα μέ τή μέρα γιγαντώνεται. Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, ἀριθμεῖ 2.500 μέλη. Στόχο ἔχει τήν ἐνίσχυση τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί τοῦ πολυσήμαντου ἔργου σας μέ κάθε θεμιτό μέσο.

Οἱ δραστηριότητές μας γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ παραπάνω σκοποῦ συνοψίζονται στίς ἐξῆς:

Α. Διοργάνωση Διεθνῶν Συνεδρίων, μέχρι τώρα 3 στόν ἀριθμό, 2 στό Πολεμικό Μουσεῖο Ἀθηνῶν καί 1 στήν Κύπρο. Β. Ἐκδοση συγγραμμάτων Γ. Συμμετοχή σέ Διεθνεῖς Ἐκθέσεις, μέχρι τώρα 3 στόν ἀριθμό, Ἐκθεση «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» 2010 στό Ζάππειο Μέγαρο τῆς Ἀθήνας, Ἐκθεση «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» 2011 στό Helixro τῆς Θεσσαλονίκης καί Ἐκθεση "Nexus" 2012 στό MEC Παιανίας. Δ. Διοργάνωση Προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν Ε. Δικτυακά ἐγχειρήματα α) δημιουργία Ἱστοχώρων β) [«Ράδιο Ρωμηοσύνη»](#) γ) [«Ρωμηοσύνη TV»](#).

Ἐπίσης ἕνα ἀπό τά κυρία ἔργα τῆς Ρωμηοσύνης εἶναι ἡ τεχνική ὑποστήριξη καί ὁ ἐμπλουτισμός τῶν Ἱστοχώρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων μέ ἱστορικό καί φωτογραφικό ὑλικό, καθώς καί πλούσια ἀρθρογραφία. Αναφέρομαι στόν ἐπίσημο Ἱστοχώρο τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων www.jerusalem-patriarchate.info, τήν Πύλη Εἰδησεογραφίας en.jerusalem-patriarchate.info καί τόν Ἱστοχώρο τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» www.romiosini.org.gr καθώς καί στήν ἀναμετάδοση τῶν εἰδήσεων ἀνά τό παγκόσμιο.

Αὐτή τή στιγμή πολύ καλά γνωρίζετε ὅτι βρίσκεται σέ ἐξέλιξη τό μεγάλο δικτυακό ἐγχείρημα τοῦ «Ράδιο Ρωμηοσύνη». Στόχο ἔχει, σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία σας, τήν ἀπευθείας ἀναμετάδοση τῶν Ἱερῶν ἀκολουθιῶν, παρακλήσεων, παρρησιῶν ἀπό τόν Πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως, τόν Πανάγιο Τάφο, τό Γολγοθᾶ καί τά ἄλλα μεγάλα προσκυνήματα καί τίς Ἱερές Μονές, προκειμένου οἱ ἄνθρωποι ἀνά τό παγκόσμιο νά παρακολουθοῦν ζωντανά τή λειτουργική ζωή τοῦ Πατριαρχείου καί τήν ἐν γένει δράση του, καθώς καί στή μελλοντική του ἐξέλιξη, ὡς μέσο ἐνημέρωσης τοῦ Ἀραβόφωνου ποιμνίου καί ὄχι μόνο.

Οἱ ἐκδόσεις βιβλίων, ὅπως προανέφερα, εἶναι μία ἄλλη μεγάλη ἐπιτυχῆς δράση τοῦ ὀργανισμοῦ μας, καθώς ἡ Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» προχώρησε στήν ἐπανεκδοση τοῦ πολύτιμου πονήματος «Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων» τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, βρίσκοντας εὐγενῆ χορηγό πρός τοῦτο τήν Ἐκτυπωτική 3Ε τοῦ κ.

Ἀναστάσιου Γιαννακόπουλου. Ἡ παρουσίαση τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ἔγινε στήν κεντρική Αἴθουσα τελετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τό Μάιο 2011. Στόχος μας εἶναι, καί γιά αὐτό ἀγωνιζόμαστε, σύν θεῷ νά προχωρήσουμε καί στήν Ἀγγλική πρώτη ἔκδοση τοῦ ἐν λόγω πονήματος. Ἐπίσης ἡ Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» προχώρησε στήν ἐπανεκδοση τοῦ σπουδαίου περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου μας, τή «Νέα Σιῶν».

Μιά σύντομη ἀναφορά μόνο στό δικτυακό ἐγχείρημα «Ρωμηοσύνη TV», μέσω τοῦ ὁποῖου μποροῦν οἱ τηλεθεατές σέ μορφή video νά παρακολουθοῦν τή ζωή καί τά δρώμενα στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Πρίν ὀλοκληρώσω τό χαιρετισμό μου πρός ἐσᾶς θά ἤθελα, δοθείσης εὐκαιρίας νά εὐχαριστήσω θερμά τόν ἐκλεκτό συνεργάτη μου καί σύμβουλο τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» κ. Χρῆστο Νικολάου. Ἐπίσης, τό σεβαστό Καθηγητή Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας κ. Κωνσταντῖνο Νιάρχο καί τό σεβαστό Καθηγητή Θεολογίας κ. Σπυρίδωνα Τσιτσιγκο, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἐνεργά μέλη τῆς Ρωμηοσύνης, ἐπίσης τούς συμμετέχοντες σέ αὐτό ἐδῶ τό προσκύνημα, καθώς ἐπίσης καί τό ταξιδιωτικό γραφεῖο Caravel Travel καί τήν κ. Φιλιά Μαντούση γιά τήν ἄριστη ἐπικοινωνία μας.

Ὅλοκληρώνοντας, Σᾶς ἐκφράζω γιά ἄλλη μία φορά τό βαθύτατο σεβασμό μας καί ἀπό καρδιάς Σας εὐχόμαστε μακροήμερευση, ὑγιεία καί δύναμη. Πράγματι αἰσθανόμαστε τό μέγεθος καί τήν ἐκρηκτικότητα τῆς πνευματικῆς δύναμης τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων πού προκαλεῖ ἀλλαγές, «καλές ἀλλοιώσεις» στίς καρδιές καί τίς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς φέρουμε στή μνήμη μας τούς στίχους τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ μεγάλου ποιητῆ τῆς Ἐκκλησίας, πού τόσο βαθιά εἰσχώρησαν στή συλλογική μας ζωή: «Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί».

Τόν Μακαριώτατον προσεφώνησε καί ὁ καθηγητής κ. Σταῦρος Νιάρχος, ἐκφράζων τήν συγκίνησιν αὐτοῦ διά τήν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ διά πρώτην φοράν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί τήν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ δι' ἰσχυροτέραν συμπαράστασιν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τό ὁποῖον ἔχει ἀποστολήν οὐχί μόνον θρησκευτικήν ἀλλά καί ἐθνικήν, ζητῶν καί τάς προσευχάς Αὐτοῦ διά τήν ὑπέρβασιν τῆς κρίσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Ὁ μετέχων τῆς προσκυνηματικῆς ταύτης ομάδος καθηγητής κ. Σπυρίδων Τσιτσιγκος ὡσαύτως προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον, εὐχαριστῶν Αὐτῷ διά τό μετ' ἀφοσιώσεως ἐπιτελούμενον ὑπ' αὐτοῦ ἔργον διοικήσεως τοῦ Πατριαρχείου καί ἐδεσμεύθη νά συμβάλῃ δι' ὅλων τῶν δυνάμεων αὐτοῦ εἰς τοῦτο.

Ἄπαντῶν ὁ Μακαριώτατος εἶπεν ὅτι θεωρεῖ ὡς εὐλογίαν τοῦ θεοῦ τήν ἐπίσκεψιν ταύτην διά τά μέλη τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» τοῦ Πατριαρχείου, καθ' ὅτι ἐπισκέπτονται τήν Ἁγίαν Γῆν, τούς Ἁγίους Τόπους, τούς ὁποίους ἠγίασε διά τῆς παρουσίας καί τῆς διαμονῆς ἀλλά κυρίως διά τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ αἵματος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἐπισκεπτόμενοι τούς τόπους, τούς ὁποίους ἠγίασεν ὁ Κύριος καί οἱ προσκυνηταί ἀγιάζονται καί ἐνισχύονται καί οἰκοδομοῦνται πνευματικῶς καί ἠθικῶς.

Τήν ποιμαντικήν μέριμναν καί ἐπιστασίαν τῆς Ἁγίας Γῆς Αὐτός ὁ Κύριος ἔχει

ἀναθέσει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Γῆς, τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν μετὰ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Εἰς τό τό παιδαγωγικόν, ποιμαντικόν, κοινωνικόν καί φιλανθρωπικόν ἔργον τοῦ Πατριαρχείου ἔρχεται ἄρωγός ἡ Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη», εἰς τὰ μέλη τῆς ὁποίας τό Πατριαρχεῖον εὐχεται τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων αὐτῶν καί τῆς προσφορᾶς αὐτῶν εἰς τὴν πνευματικὴν καί οἰκογενειακὴν ζωὴν αὐτῶν.

Ἐπί τούτοις ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε τὰ δῶρα τῆς Πατρικῆς ἀγάπης Αὐτοῦ, εὐχαριστῶν τὸν κ. Κυριακίδην, τὸν κ. Νικολάου, τὴν κ. Διαμαντοπούλου καί ἕνα ἕκαστον διὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καί τὰ λοιπὰ Ἅγια Προσκυνήματα.

Λαμβάνουσα τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου ἡ εὐσεβὴς προσκυνηματικὴ ὁμάς αὕτη ἀνεχώρησε διὰ τὴν συνέχειαν τῆς προσκυνηματικῆς αὐτῆς ὁδοιπορίας ἀνά τὰ Πανάγια Προσκυνήματα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/q8G5_9qWEF0

ngg_shortcode_2_placeholder

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ & ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ.

Εὐθύς μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἁγίου Φωτός, τό Μέγα Σάββατον, 1^η /14^η μηνός Ἀπριλίου 2012, εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, ὁ λειτουργός τῆς τελετῆς ταύτης Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τῶν κωδῶνων χαρμοσύνης κρουομένων, ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ἠκολούθησεν Αὐτόν ἡ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀποστολή ἐκ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου καί ἡ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας Ἀποστολή ἐκ τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Δόλλη καί τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἀμύνης κ. Σπηλιοπούλου, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμανδρίτου π. Δαμιανοῦ καί ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Τέλλ- Ἀβίβ, κ Κουρουμάνη καί κας Λουρμπάκου καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου εἰς Ἱεροσόλυμα, Γενικοῦ Προξένου κ. Ἀθανασίου καί κας Μήτση.

Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἀποστολῆς ταύτης μετέδωσεν ὁ Μακαριώτατος τό ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου Ἅγιον Φῶς, εὐχόμενος, ὅπως τοῦτο ὡς φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ φωτίζη τούς κυβερνήτας τῆς Ἑλλάδος νά βοηθήσουν αὐτήν νά ἐξέλθῃ ἐκ τῆς κρίσεως, τὴν ὁποίαν διέρχεται καί τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν νά συμπαρίσταται, ὅπως καί συμπαρίσταται, εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν εἰς τὰς πνευματικὰς καί ὑλικὰς

αυτοῦ ἀνάγκας.

Εὐχαριστῶν ὁ Ὑφυπουργός κ. Δόλλης ἀπήντησεν εἰς τό Μακαριώτατον διά τῶν κάτωθι λόγων:

“Ἀποτελεῖ ὑψίστη τιμή διά ἐμένα πού παραλαμβάνω σήμερα, ἐκ μέρους τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τό Ἀνέσπερον καί Ἅγιον Φῶς ἀπό τόν Πάνσεπτον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἀπό τά ἴδια τά χάρια τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Γιά ἀκόμη μία φορά καί ἐφέτος, στόν Πανάγιο αὐτό χῶρο τῆς Ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου, οἱ Χριστιανοί ἀνταμείβονται μέ τήν εὐλογία καί τή φώτισή Του. Μέ τή μέριμνά μας, τό Ἅγιο Φῶς θά μεταφερθεῖ στίς ἀδελφές Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίες καί σέ πολλές ἐστίες Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καί θά μεταφέρει τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐλπίδας.

Χριστός Ἀνέστη καί Χρόνια Πολλά σέ ὅλους “.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/W3pbXCyQPac>

ngg_shortcode_3_placeholder

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ κατασκευαστική καί ἐν ταύτῳ μεγαλοπρεπῆς τελετή τοῦ Ἐπιταφίου ἔλαβε χώραν τό ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, 31^{ης} Μαρτίου/ 13^{ης} Ἀπριλίου 2012, εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Διά ταύτην ἐγένετο ἐπίσημος κάθοδος τῶν Ἁγιοταφιτῶν, τῶν κωδῶνων πενθίμως κρουομένων, ἀπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐν μέσῳ πολλῶν προσκυνητῶν, συνωστιζομένων εἰς τήν Χριστιανικήν Ὁδόν, εἰς τήν αὐλήν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί εἰς πάντας τούς ἐσωτερικούς χώρους αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ἤρξατο ἐν τῷ Καθολικῷ, τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἀναγνώσαντος τόν Ἐξάψαλμον καί τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τόν κανόνα «Κύματι θαλάσσης...».

Τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης, οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἱερεῖς ἐνεδύθησαν τάς ἐπισημούς πενθίμους στολάς αὐτῶν καί οὕτως ἐνδεδυμένοι ἐξῆλθον τοῦ Καθολικοῦ διά τήν λιτανεῖαν τοῦ Ἐπιταφίου.

Ἡ λιτανεῖα κατηθύνθη πρῶτον πρός τό προσκύνημα «Μή μου ἄπτου» τῶν

Φραγκισκανῶν, ἔνθα ἐγένετο ἡ πρώτη δέησις.

Ἀκολούθως δέησις ἀνεπέμφθη εἰς ἕκαστον τῶν Προσκυνημάτων τῶν ἐν συνεχείᾳ τοῦ «Μή μου Ἄπτου» καί τοῦ Ἑπτακαμάρου, ἦτοι τῶν Κλαπῶν, τοῦ Ἁγίου Λογγίνου, τοῦ «Διεμερίσαντο τά ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς», τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου καί τοῦ Ἀδάμ. Ἀπό τοῦ παρεκκλησίου τούτου ἡ λιτανεῖα ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς σταυρώσεως, (Ματθ. 27, 33-34), ἐν ἧ ἡ ὁμολογία τοῦ Ἑκατοντάρχου, ἀνεπέμφθη δέησις, προσεκύνησεν ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς τὸν φρικτὸν τόπον τῆς τοποθετήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καί ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἐκ περιτροπῆς ἦσαν τὸ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἠπλωμένοι καί μετ'εὐδύσμων ἀνθέων κεκοσμημένοι εἰλητόν τοῦ Ἐπιταφίου καί κατελθόντες τὰς βαθμίδας τοῦ Γολγοθᾶ ἐτοποθέτησαν τοῦτο περιφερόμενοι τρίς ἐπὶ τῆς πέτρας τῆς Ἁγίας Ἀποκαθλώσεως τοῦ σεπτοῦ καί ἀχράντου καί τιμίου σώματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Μάρκ. 15, 43-47).

Ἐκ τοῦ λίθου τῆς Ἁγίας Ἀποκαθλώσεως ἡ λιτανεῖα περιστράφη τρίς πέριξ τοῦ Παναγίου Τάφου, τῶν Ἀρχιερέων αἰρόντων ἐκ περιτροπῆς ἐπ' ὤμων τὸ ἅγιον Εἰλητόν.

Μετά τὴν τρίτην περιφορὰν τὸ ἅγιον Εἰλητόν ἐτοποθετήθη ἐπὶ τῆς πλάκας τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ Κουβουκλίου, ὁπότε καί ἤρξαντο νὰ ψάλλωνται τὰ τροπάρια τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τὰς τρεῖς στάσεις αὐτοῦ, ἦτοι:

Τῆς Α': «Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ»

Τῆς Β': «Ἄξιόν ἐστι»

Καί τῆς Γ' «Αἱ Γενεαὶ πᾶσαι»...

Εἰς τὴν Α' Στάσιν ἐθυμίασε τὸν Ζωοδόχον Τάφον καί τὸ ἐπ' αὐτοῦ Εἰλητάριον ὁ Μακαριώτατος, εἰς δὲ τὴν Β' καί Γ' οἱ Ἀρχιερεῖς κατὰ τὰ πρεσβεῖα.

Μετά τὰς τρεῖς στάσεις τοῦ Ἐπιταφίου ἐψάλησαν εἰς τὸ ἀργὸν αὐτῶν μέλος τὰ Εὐλογητάρια, μεθ' ἃ ἠκολούθησεν ἡ ὁμιλία τῆς ἡμέρας, ἐκφωνηθεῖσα ὑπὸ τοῦ παρεπιδημοῦντος Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λήδρας καί ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ κ. Ἐπιφανίου ἔχουσα ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε Δέσποτα,

Σεπτὴ χορεία τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων,

Εὐλαβὲς ἱερατικὸν καὶ μοναχικὸν τάγμα,

Ἐντιμοὶ Ἄρχοντες,

Εὐσεβὲς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε καὶ εὐλογημένε

Ἐν πρώτοις, ἀρξάμενοι τὸν λόγον, εὐχαριστοῦμεν τὸν πανάγαθον Θεὸν καὶ τὴν

πανυπερευλογημένην αὐτοῦ Μητέρα ὅτι ἠξίωσαν ἡμᾶς, τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας βιώσαι ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλήμ, τὴν κορωνίδα τῆς θείας ἱερουργίας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ Ὑμᾶς Μακαριώτατε καὶ τὴν περὶ Ὑμᾶς γεραρὰν ἀγιοταφικὴν ἀδελφότητα, ὅτι στήκετε εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἀκμαῖοι λέοντες πνέοντες πῦρ, κρατοῦντες τὰς παραδόσεις καὶ φυλάσσουντες τὴν πανάγιον Τάφον καὶ τὰ πανίερα προσκυνήματα, ἀξίως φέροντες τὸν ὁμότιμον τίτλον «φύλακες Τάφου». Διὰ τὸν ὑμέτερον κόπον καὶ πόνον, ἡμεῖς ἅπαντες οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ἀπολαμβάνομεν τοὺς καρπούς· τὸν ἔλεον, τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτῶν.

Ἰστάμενοι πρὸ τοῦ παναγίου Τάφου, τὸ παλαιοδιαθηκικὸν ἐκεῖνο λόγιον ἐνθυμούμεθα· «Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ» (Γεν. 28, 17).

Ὅντως φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Φοβερὸς ὅτι ἐν αὐτῷ μικρὰ ὁμὰς ἀνθρώπων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐμφόβων καὶ λελυπημένων, ἐντρόμων τε καὶ κατεθλιμμένων, δάκρυσι καὶ μύροις, μετὰ κλαυθοῦ καὶ θρήνου, σπαρασσομένων τὰ σπλάγχνα καὶ κοπτομένων, τὸ πανάχραντον καὶ πανακήρατον Σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προετοιμάζουσι διὰ τὴν ταφήν. Σινδόνι καθαρᾷ ἐνειλίσσουντο τοῦτο, καὶ σουδαρίῳ τὸ πρόσωπον καλύπτουσι καὶ τάφῳ καινῷ καταθέτουσιν αὐτό. Μυστήριον ἐν σιωπῇ τελετουργεῖται. Τὰ μὴ φαινόμενα, τῶν βλεπομένων μείζονα, κρείσσονα καὶ ἐντιμώτερα.

Ἄνθρωπον οἱ ἄνθρωποι ἐνόμιζον ὅτι ἐκράτουν, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα τῇ θείᾳ αὐτοῦ δρακί, καὶ ἔφερον αὐτὸν ἐν τῷ καινῷ τούτῳ μνημείῳ τὸν ὑπὸ τῶν Χερουβεὶμ βασταζόμενον, καὶ κατέθεντο αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ τῷ φοβερῷ, τὸν θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἐν μιᾷ ὑποστάσει ὑπάρχοντα.

Ὁ φοβερὸς τόπος οὗτος, οὐκ ἔστι ἀλλ' ἢ οἶκος θεοῦ. Οἶκος θεοῦ, ὅτι τὸν θεὸν ἐδέχθη καὶ διεφύλαξε τὸ Σῶμα αὐτοῦ ὅσω ὁ Κύριος αὐτὸς ἠθέλησεν, καὶ ἐπὶ τοῦτον καὶ ἐν τούτῳ τὴν θείαν ἱερουργίαν καὶ τὴν μυσταγωγικὴν λατρείαν ἐτελεσιούργησεν. Καθ' ὅτι, τὸ μὲν Σῶμα τοῦ Κυρίου τιθέμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐκλείετο ἐν τῷ παναγίῳ τούτῳ Τάφῳ, σφραγίς ἐτίθετο ἐν τῷ λίθῳ καὶ πλῆθος στρατιωτῶν ἐφύλασσαν αὐτό. Ἡ δὲ παναγία αὐτοῦ ψυχὴ εἰς τὰ καταχθόνια κατελθοῦσα, θειοτάτη, ἀμύπητος, πανίσχυρος, κατάστικτος τοῖς μάλωσι καὶ πανσθενουργός, διέλυσε τὰς πύλας τοῦ ἄδου, ἐφωταγώγησε τὰ ἀνήλια καὶ κατασκότεινα τάρταρα, καὶ ἐξουσιαστικῶς τὸν Ἄδὰμ ἠλευθέρωσε, παγγενῆ ἀναστήσας αὐτὸν καὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν εἰσαγαγὼν διὰ τῆς πύλης τοῦ παναγίου καὶ φοβεροῦ τούτου Τάφου.

Αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ τόπου καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνεκφράστου Οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ αὐτῆς τῆς πανενδόξου πύλης τοῦ Οὐρανοῦ, τοῦ τόπου τοῦ ἀγιάσματος καὶ τοῦ μεγάλου σημείου τῆς οἰκουμένης ἀπάσης, ταπεινοὶ προσκυνηταὶ ὑπάρχοντες, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ πολλῇ διαμεμενηκότες μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, πάροικοι καὶ παρεπίδημοι ἐν τῇ ἀγία ταύτῃ πόλει Ἱερουσαλήμ, συνοδοιποροῦντες τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ Πάθει καὶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ Τάφῳ τῷ φρικτῷ παριστάμενοι, ἐνθάψωμεν ἐν αὐτῷ τῷ τάφῳ τὰς ἐμπαθεῖς τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοῦς κινήσεις, ἥτοι σύνολον τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον· ἵνα μετὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναστάντος ἐκ τοῦ παναγίου τούτου Τάφου, συναναστηθῶμεν, ὅτι ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλεν ἡ Ἀνάστασις,

καταξιούμενοι ὡς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν Οὐρανῷ, θέσιν καὶ παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης ἐν τῇ ἄνω Ἱερουσαλήμ τυχεῖν.

Οὐκοῦν, τῷ Τάφῳ τούτῳ προσελθόντες, τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κάμπτοντες, τῇ κεφαλῇ ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ, τοῖς χεῖλεσι κατασπαζόμενοι αὐτὸν καὶ τὰς χεῖρας ἐφαπλοῦντες ἐπ' αὐτοῦ, τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νοῖ ὕμνους ἰκεσίας, δάκρυα παρακλήσεως, κροτοῦντες τὰς χεῖρας διὰ τὰς εὐχαριστίας, μεγάλη τῇ φωνῇ δοξολογοῦντες καὶ ἐξομολογούμενοι, εὐλογίας προσφέρομεν καὶ προσάγομεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς ἀγάπη ἀνεκφράστῳ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ χαριτώσαντι ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων αὐτοῦ Παθημάτων καὶ τῆς παναγίας αὐτοῦ Ἀναστάσεως καὶ τελειώσαντι τὸ ἐπὶ τῆς γῆς Αὐτοῦ ἔργον διὰ τῆς θείας αὐτοῦ Ἀναλήψεως, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ παναγάθῳ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι τῷ κοινωνήσαντι μεθ' ἡμῶν καὶ συναρμόσαντι ἡμᾶς τῇ θείᾳ Αὐτοῦ Χάριτι μετὰ τῆς παναγίας Τριάδος, ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν”.

Ἦκολούθησαν οἱ Αἴνιοι, ἡ Δοξολογία, τὸ ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός...» καὶ ἡ Ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου Εἰλητοῦ πρὸς τὸ Καθολικόν.

Ἐνταῦθα, τοῦ τροπαρίου «Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον» ψαλλομένου, ἐτοποθετήθη τὸ Εἰλητόν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ πάντες ἔλαβον ἐκ τῶν εὐλογημένων ἐπ' αὐτοῦ ἀνθέων καὶ κατέληξεν ἡ ἀκολουθία διὰ τῆς Προφητείας, τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς σφραγίσεως τοῦ Τάφου μετὰ τῆς κουστωδίας (Ματθ. 27, 62-66), τῶν ἀρχόντων τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦ Πιλάτου καὶ τῶν κουστωδῶν στρατιωτῶν μὴ γιγνωσκόντων ὅτι ἄλλαι βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλαι θεοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/lenILrZjWu8>

ngg_shortcode_4_placeholder

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΩΝ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΩΝ.

Τὴν Β' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 27^ν Φεβρουαρίου/11^ν Μαρτίου 2012, εἰς τὴν ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Βηθλεέμ θείαν Λειτουργίαν, ἔλαβε χώραν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου ἢ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ ἐπὶ ἔτη ἀφωσιωμένως εἰς τὸ σεπτὸν Προσκύνημα τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου ὑπηρετήσαντος μοναχοῦ Λεοντίου Κυρίτση-Μαυροκορδάτου.

Τὴν Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 12^ν /23^ν Μαρτίου 2012, εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν καὶ πάλιν ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Γεννήσεως, ἔλαβε χώραν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου χειροτονία εἰς ἱερέα τοῦ ὡς ἄνω ἱεροδιακόνου π. Λεοντίου Κυρίτση-Μαυροκορδάτου.

Τό Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου ,18^{ον} /31^{ον} Μαρτίου 2012, ὁ νεοχειροτονηθεὶς π. Λεόντιος ἔλαβε εἰς τό Πατριαρχεῖον τό ὄφθικιον τοῦ Πρωτοσυγκέλλου παρά τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου μετά τῶν εὐχῶν καί τῶν εὐλογιῶν Αὐτοῦ, ἵνα εὐόρκως κατά συνείδησιν διακονῇ εἰς τήν ὑπό τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῇ Συνεδρίᾳ αὐτῆς ΕΗ'/24.2.2012 ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ διακονίαν τῆς ἡγουμενείας ἐν τῇ Ἀραβοφώνῳ Ἑλληνορθόδοξῳ Κοινότητι τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν κώμην Κάρακ τῆς νοτίου Ἰορδανίας ὁμοῦ μετά τοῦ ὑπηρετοῦντος ἤδη ἐν αὐτῇ Οἰκονόμου π. Ἰωάννου.

Τήν Ε΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 19^{ον} Μαρτίου/1^{ον} Ἀπριλίου 2012, ὁ ἐν Ἀμμάν Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἱερώτατος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτος, ὁ Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καί ὁ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος καί ὁ ἐν Φχέζ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερώνυμος ἐκπροσωποῦντες τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλον, συνελειτούργησαν εἰς τόν ἐν Κάρακ Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καί ἐγκατέστησαν τόν Πρωτοσύγκελλον π. Λεόντιον εἰς τήν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ νέαν διακονίαν, εὐχόμενοι αὐτῷ δύναμιν ἄνωθεν, ἵνα ἐπαξίως καί συμφώνως πρὸς τάς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ πληροφορῇ ταύτην.

Τήν Μεγάλην Δευτέραν, 27^{ον} Μαρτίου/9^{ον} Ἀπριλίου 2012, ἔλαβε χώραν ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου ἢ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ διατελέσαντος ἐπὶ ἓν ἔτος καί πλέον ἀφωσιωμένου διακόνου ἐν τῷ Φρικτῷ τούτῳ τόπῳ μοναχοῦ π. Διονυσίου Ἀργυροπούλου.

Πρὸ τῆς χειροτονίας ὁ Ἅγιος Καπιτωλιάδος ἐξεφώνησε τούς ἐξῆς νουθετικούς λόγους πρὸς τόν χειροτονούμενον.

«Ἱερολογιώτατε καί λίαν ἀγαπητέ ἀδελφέ

ὑποδιάκονε Διονύσιε,

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου μετά χαρᾶς ἀποδεξαμένη τήν εἰσήγησιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου κ. κ. Θεοφίλου τοῦ Γ΄, ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν, ὅπως σέ ἐντάξῃ εἰς τούς κόλπους τῶν κληρικῶν τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ἀδελφότητος, δι' ὃ καί σήμερον καλεῖσαι, ἵνα λάβῃς παρά τῶν ἀναξίων χειρῶν ἡμῶν τόν πρῶτον βαθμόν τῆς ἱερωσύνης καί οὕτω καταταγῆς εἰς τήν χορείαν τῶν Διακόνων τοῦ μαρτυρικοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀφίχθης εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν, ὡς δόκιμος μοναχός, ὑπηρετεῖς εὐόρκως εἰς τό λίαν σημαντικόν διακόνημα τοῦ φύλακος τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «ἤπλωσε τάς παλάμας» διὰ τήν σωτηρίαν πάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Μέ τούς νοητούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας, δυνάμεθα καί σήμερον νά ἴδωμεν τό θαυμαστόν τοῦτο γεγονός, καθότι ἡ προστασία τοῦ ἱερωτέρου συμβόλου τῆς Χριστιανωσύνης εἶναι αἰσθητή πρὸς πάντας τούς πιστούς κατοίκους τῶν Ἱεροσολύμων, οὐχί μόνον ἐνισχύοντος ἡμᾶς, ἀλλά καί τηροῦντος ἡμᾶς, κατά τά ἀδιάφυστα λόγια τοῦ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὡς ἀκάκου ἀμνοῦ τυθέντος ἰδρυτοῦ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως.

Ἡ αἴσθησις αὕτη κατά τάς ἡμέρας ἡμῶν εἶναι πλέον ζωηρά, ὅτε τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον καί ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία βάλλεται πανταχόθεν καί ὑπό πολλῶν, ἐν τῇ γενικευμένη ἰδέᾳ τῆς παγκοσμιοποιήσεως, καθότι ἡ ὑπαρξίς καί μόνον ταύτης ἀποτελεῖ τροχοπέδην εἰς τήν ἐφαρμογήν τῶν κρυφίων καί λίαν ἐπικινδύνων σχεδίων αὐτῆς.

Οὐ φοβούμεθα ὁμως, οὔδε φοβηθησόμεθα εἰς τόν αἰῶνα, ὡς ἀπολαβόντες τῆς υἰοθεσίας τοῦ θεοῦ καί τῆς χάριτος Αὐτοῦ. Διακονοῦντες δέ τά Πανάγια Σκηνώματα, ἀπολαμβάνομεν τῆς ἰδιαιτέρας προστασίας καί τῆς εὐλογίας αὐτῶν, κορωνίς τῶν ὁποίων τυγχάνει ὁ σωτηριώδης ἐν Χριστῷ βίος ἐπί τῆς γῆς καί ἡ ἀτελεύτητος ἐν οὐρανοῖς συμβασιλεία ἡμῶν μετά τοῦ Δημιουργοῦ πάσης τῆς κτίσεως.

Καλεῖσαι λοιπόν καί μέ τήν νέαν ἰδιότητά σου, τῆς τοῦ Διακόνου, τοῦ ὑπουργοῦ, δηλονότι, τῆς τελέσεως τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, νά συνεχίσῃς τήν συνειδητήν διακονίαν σου, μέ ἀνανεωμένας δυνάμεις καί ὑπόπτερον διάθεσιν ψυχῆς, καθότι ὡς ἄγγελος θά συμμετέχῃς ἰδίως εἰς τήν τέλεσιν τοῦ ἱερωτέρου Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ὅμοῦ μέ τάς εὐχάς καί εὐλογίας τοῦ Ἡγουμένου τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Μητροῦς ἀπασῶν τῶν τοῦ θεοῦ Ἐκκλησιῶν καί τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἀλλά καί πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ταπεινῶς εὐχομαι κάγω, ὅπως τά ἰδιαίτερα συναισθήματα, ἅτινα διακατέχουσι τήν ἀγαθὴν σου καρδίαν κατά τήν εὐσημον ταύτην στιγμήν, παραμείνωσι ταῦτά καί ἀναλλοίωτα εἰς πάντα τόν ἱερατικόν σου βίον καί ὅπως αἰσθάνεσαι τήν στιγμήν ταύτην τῆς πρώτης σου λειτουργίας, νά αἰσθάνεσαι καί εἰς τάς ὑπολοίπους ἕως τῆς ἐσχάτης, καί νά μήν ἐπιτρέψῃς εἰς τόν ἑαυτόν σου τήν οἰκείωσιν καί τήν συνήθειαν μετά τῶν φρικτῶν μυστηρίων, ἔχοντας κατά νοῦν τό Πατερικόν, ὅτι εἰσέτι καί οἱ ἄγγελοι μετά δέους παρακολουθοῦσι τήν τέλεσιν τῆς ἀχράντου Θείας Λειτουργίας, μή δυνάμενοι παρακῦψαι καί συμμετασχεῖν εἰς ταύτην.

Πρόσελθε, οὖν, ἐν ταπεινώσει καρδίας καί καθαρότητι ψυχῆς».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/txP8YboDBdA>

ngg_shortcode_5_placeholder

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Τήν Πέμπτην, 9^{ην} /22^{αν} Μαρτίου 2012, έωρτάσθη εις τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, συμφώνως πρός τήν τυπικήν διάταξιν καί τό προσκυνηματικόν καθεστώς, ή μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί εις τό πλαίσιον αὐτῆς μέ ιδιαιτέραν ἔμφασιν ή όνομαστική έορτή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ήμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, φέροντος τό όνομα ενός τῶν ένδόξων Μαρτύρων τούτων.

Διά τήν έορτήν ταύτην άνεγνώσθη ή θ' Ὁρα, άφ' έσπέρας τῆς Τετάρτης, εις τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, μεθ' ήν έλαβε χώραν ή διά τῆς Χριστιανικῆς Ὁδοῦ κάθοδος εις τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τῶν κωδώνων χαρμοσύνως κρουομένων.

Εἰς τό Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἀποκαθηλώσεως προσεκύνησεν ή Α.Θ.Μ. ό Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Ἐν συνέχεια έλαβε χώραν ή υπό τοῦ Μακαριωτάτου εὐλόγησις τοῦ θυμιάματος καί τό θυμίαμα ένώπιον τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου έν ύποδοχῇ υπό τῶν Ἁγιοταφιτῶν ιερομονάχων καί διακόνων, ένδεδυμένων, ακολουθῶς δέ ή έντός τοῦ Ἁγίου Τάφου προσκύνησις υπό τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν άρχιερέων καί τῶν ιερομονάχων.

Ἀκολουθῶς έλαβε χώραν ή εἴσοδος εις τό Καθολικόν, ή κροῦσις τῶν σημάτων καί ή προσκύνησις υπό τῶν άρχιερέων καί τῶν Συνοδικῶν ιερομονάχων εις τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν καί ήρξατο ό Ἐσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου μετά κεκραγαρίων, θυμιάματος υπό τῶν διακόνων άνά τά Προσκυνήματα καί άρτοκλασίας.

Λήξαντος τοῦ Ἐσπερινοῦ έλαβε χώραν ή άνοδος τῶν Ἁγιοταφιτῶν, τῶν κωδώνων κρουομένων, εις τήν μονήν τῆς μετανοίας αὐτῶν.

Τήν πρωίαν τῆς Πέμπτης, άνήμερα τῆς έορτῆς, έλαβε χώραν ή κάθοδος καί πάλιν εις τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί προσφορά τῆς άναιμάκτου θυσίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων, προεξάρχοντος καί λειτουργοῦντος Ἀρχιερατικῶς, κατά τό τυπικόν, τοῦ Μακαριωτάτου μόνον, συμπροσευχομένων τῶν Ἁγιοταφιτῶν άρχιερέων εις τό Ἱερόν Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ καί τοῦ Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Ἀνθίμου έκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εις τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εις Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας κ. Ἡρακλέους Ἀστεριάδου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Λευκορρωσίας εις τό Ἰσραήλ καί συμμετεχόντων έν καταλύξει πολλῶν Ἁγιοταφιτῶν ιερομονάχων καί έγγάμων ιερέων, τοῦ ποιμνίου, προσκυνητῶν καί έντοπίων πιστῶν.

Τῆς θ. Λειτουργίας τελεσθείσης, άνεπέμφθη Δοξολογία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου, συνιερουργούντων τῶν άρχιερέων μετ' Ἐπιτραχηλίου καί Ὁμοφορίου.

Τῆς θ. Λειτουργίας άπολυθείσης, έλαβε χώραν έπίσημος καί πανηγυρική άνοδος εις τά Πατριαρχεῖα, ένθα έγέγοντο καί αἱ κατάλληλλοι τῆ περιστάσει προσφωνήσεις, έν αἷς πρώτη, έξ όνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ώς έπεται (έλληνιστί):

«Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Χαίρει και αγάλλεται και πνευματικῶς πανηγυρίζει σήμερα, 9^{ον} τοῦ μηνός Μαρτίου, μεσοῦσης τῆς νηστησίμου περιόδου, ἡ ἀνά τά πέρατα τῆς οἰκουμένης οἰκοῦσα Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπί τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῆς λίμνης τοῦ Πόντου μαρτυρησάντων, ἡ δὲ τῶν Ἱεροσολύμων Σιωνίτις και ἐπί τοῖς Ὀνομαστηρίοις τοῦ Πατρός και Ποιμένος αὐτῆς, ἐπαξίως φέροντος τό ὄνομα ἐνός τῶν καλῶς ἀθλησάντων και στεφανωθέντων μαρτύρων τούτων.

Ἐπί τῆς διπλῆς Ἱεροσολυμιτικῆς ἑορτῆς ταύτης θυσία ἀναίμακτος τῶν Προηγιασμένων Δώρων τῷ Θεῷ προσηνήθη και εὐχαριστήριος Δοξολογία Αὐτῷ ἀνεπέμφθη εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, εἰς ταύτην δὲ μετέσχον εὐλαβεῖς ἱερεῖς και πιστός τοῦ Κυρίου λαός ἐκ τῶν ἐγγύς και τῶν μακρᾶν περιοχῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων και σύμπασα ἡ Γεραρά ἡμῶν Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότης, ἡγούμενος τῆς ὁποίας ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ψήφοις κανονικαῖς και ὁμοφώνοις τῆς Ἁγίας και Ἱερᾶς Συνόδου πρό ἐξαετίας ἐξελέγη.

Τήν χαράν ἡμῶν και εἰς τήν ἱστορικῆν ταύτην αἶθουσαν τοῦ Πατριαρχείου ἐκδηλοῦντες, συγχαίρομεν τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητι, τοῖς συγχαρητηρίοις δὲ ἡμῶν τούτοις προσάπτομεν «ὅσα ἀληθῆ και δίκαια, προσφιλή και εὐφημα», (Φιλίπ. 4, 8 ἀρμόζουν Αὐτῇ, ἀναδεικνυόμενα ἐκ τῶν ἔργων Αὐτῆς τῆς συνεργασίας και συμπαραστάσεως τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος και τῆς περί Αὐτήν Ἁγίας και Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐκ τῆς συνεργασίας ταύτης, παρά τᾶς ἀτελείας και ἐλλείψεις τᾶς συνοδευούσας πᾶν ἀνθρώπινον ἔργον, προέκυψεν ἔργον καλόν, λειτουργικόν, ἀγιαστικόν, κηρυγματικόν, ποιμαντικόν, φιλανθρωπικόν και κοινωνικόν.

Ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔτεινεν και πάλιν οὓς εὐήκοον εἰς τᾶς ἐκκλήσεις τοῦ ἐμπεπιστευμένου Αὐτῆς ποιμνίου και ὀλοπροθύμως μετέβη, ὅπου προσεκλήθη ἢ ὅπου κατά τήν κρίσιν Αὐτῆς ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλε τοῦτο διά καθοδήγησιν πρός ἐπίλυσιν προβλήματος, βοήθειαν ἢ συμπάραστασιν ἠθικῆν ἢ ὑλικῆν. Ὡσαύτως ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης συνηγόρησεν εἰς ἀντιπροσωπείας κρατικῶν Ὄργανισμῶν ἢ μή Κυβερνητικῶν Ὄργανώσεων διά τήν κάλυψιν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου τῆς Σιωνίτιδος ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀλλά και τῶν ἐμπεριστάτων χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἐν γένει, διά τήν παιδείαν αὐτῶν και προστασίαν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν χάριν τῆς ἐπιβιώσεως αὐτῶν ἐν εὐημερίᾳ και ἀξιοπρεπείᾳ εἰς τᾶς γενετεῖρας αὐτῶν χώρας. Ἡ στήριξις αὕτη τῶν χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἔχει καταστή νῦν δυνατωτέρα μέσῳ τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, εἰς τήν ἀναδιοργάνωσιν και ἀναβάθμισιν τοῦ ὁποίου τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον διεδραμάτισε σημαντικώτατον ρόλον. Πρός τόν αὐτόν σκοπόν τῆς ἀνευ πολιτικολογίας συλλογικῆς ὑποστηρίξεως τῶν δικαιωμάτων τῶν χριστιανῶν ὡς μειονότητος εἰς τήν γενέτειραν αὐτῶν Ἁγίαν Γῆν κατηύθυνεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καταλλήλως και εὐστρόφως και τᾶς ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Πατριαρχείου και ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ πραγματοποιούμενας κατά διαστήματα συναντήσεις τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἁγίας Γῆς. Τά δικαιώματα ταῦτα τῶν χριστιανῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καταλλήλως ἐπαρουσίασε τόν παρελθόντα μῆνα Δεκέμβριον εἰς τήν συνάντησιν Αὐτῆς εἰς Φῆες μετά τοῦ βασιλέως τῆς Ἰορδανίας και εἰς τήν προσφώνησιν Αὐτῆς ἐξ ὀνόματος τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἁγίας Γῆς πρός τόν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ ἐν τῇ συναντήσει εἰς τό Προεδρικόν Μέγαρον ἐπί τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους 2012.

Εἰς τόν τομέα τῆς Διορθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Συνεργασίας ὑπῆρξε αἰσθητή πρόοδος, ἐμφαινομένη καί ἐξ ἄλλων ἀλλά κυρίως ἐκ τῆς προσφάτου εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τήν ἀδελφὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, σηματοδοτηθεῖσης διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῆς ἀποκατασταθεῖσης καί ἐκ νέου ἀνεγειρομένης Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου παρά τήν Ἀρχιεπισκοπὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Καρπὸς τῆς τοιαύτης στενῆς συνεργασίας εἶναι καί ἡ ἀπό τοῦ ἔτους τούτου ἔναρξις φοιτήσεως πέντε τέκνων τοῦ Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου.

Τὰ προσκυνηματικά ἡμῶν δικαιώματα ἀναλόγως τῆς ἱστορίας καί τῆς σημασίας αὐτῶν μετ' ἀκριβείας καί ἐπιτυχίας ἐπροστατεύθησαν ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν προκληθέντων ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων προβλημάτων κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐτησίου σαρώματος τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ καί ἐκ τῆς ἀποκατάστασεως ἐν συνεργασία μετὰ τῶν Φραγκισκανῶν καί τῆ συμπαραστάσει τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας τῶν ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων προκληθεισῶν φθορῶν εἰς τὸ δάπεδον τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ.

Ἐπιτυχίαι ὑπῆρξαν καί εἰς τὰς προσπάθειας ἐπανδρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, καθ' ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος κλίματος ἐμπιστοσύνης καί ἀσφαλείας, νέοι μαθηταὶ προσῆλθον εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τῆς Ἁγίας Σιών καί νέοι μοναχοὶ ἐνετάχθησαν εἰς τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα.

Ταῦτα ἀναφέρω, Μακαριώτατε, ὡς ἔργον κοινόν Ὑμῶν τε καί τῆς Ἀδελφότητος, οὐχὶ διὰ καύχησιν ἢ ἐπανάπαυσιν, ἀλλὰ διὰ τὸν δίκαιον ἔπαινον, ὁ ὁποῖος ὀφειλετικῶς ἀνήκει παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἐκ τούτων ἐνθαρρούμενοι οἱ Ἀγιοταφῖται ἀφορμώμεθα καί προβαίνωμεν δημιουργικῶς εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν καί ἐκπλήρωσιν τῶν ἔτι ὑπολειπομένων ἡμῖν τῇ ἐνισχύσει τῆς θείας χάριτος, τῆς τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρούσης καί τὰ ἀσθενῆ θεραπευούσης.

Ὑψῶν τὸ ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, εὐχόμαι Ὑμῖν ἀπὸ καρδίας ἔτη ὅσα πλεῖστα ἐν ὑγιείᾳ καί δυνάμει, εἰρήνῃ καί εὐσταθείᾳ καί ἀγαλλιάσει ἐπὶ θεᾷ ἔργων ἀγαθῶν ἔτι πλείστων πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους. Γένοιτο».

Εἰς τὰς προσφωνήσεις ταύτας ἀντεφώνησεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλος διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ μετὰ τῶν εὐχαριστιῶν Αὐτοῦ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας:

Σεβαστοὶ Πατέρες καί ἀδελφοί,

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικὴ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἐκλαμπρότατε κ. Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος,

Ἐκλαμπρότατε κ. Πρέσβυ τῆς Λευκορρωσίας,

Ἱερώτατε Μητροπολιτα Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμε,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς Προσκυνηταί,

Ἰδοὺ ἀνέτειλεν καὶ πάλιν τό ἔαρ τῆς ἀφθαρσίας, δηλονότι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοφίλου, τοῦ συμμάρτυρος τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστεία μαρτυρησάντων.

Ἡ ἐτήσιος ἐορτὴ τῶν σεπτῶν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Ὀνομαστηρίων ἐντάσσεται εἰς τὰ συστατικά μέρη τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ κατ' ἐπέκτασιν τὰ μέλη τοῦ Χριστωνύμου σώματος Αὐτῆς.

Αὐτός οὗτος ὁ Θεός Λόγος ὁ ἐκ Παρθένου Μαρίας, σάρκα λαβὼν καὶ σχήματι εὔρεθείς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ, διό καὶ ὁ Θεός Αὐτόν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο Αὐτῷ ὄνομα τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα..., ἵνα πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, (Φιλιπ.2,8-11), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἡ κατὰ τό ἅγιον βάπτισμα καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι τῷ τοῦ Χριστοῦ ἀναγέννησις ἡμῶν συνιστᾷ τὴν ἀπαρχὴν τῆς Καινῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ζωῆς καὶ πολιτείας ἡμῶν.

Αὐτῆς τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ζωῆς καὶ πολιτείας κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι ἀνεδείχθησαν καὶ οἱ διὰ βαπτίσματος τοῦ αἵματος τοῦ ὑπὲρ καὶ διὰ Χριστόν μαρτυρίου ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες καὶ ὁ συνόμιλος αὐτῶν Θεόφιλος, οὗτινος τὴν ἐπωνυμίαν ταπεινῶς φέρει καὶ ἡ ἡμετέρα Μετριότης.

Ἡ δέ ἐν Εὐχαριστιακῇ Συνάξει καὶ μετὰ Δοξολογικῆς Παρρησίας, ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, «τύπος τῆς ἄνω χαρᾶς καὶ ἡ νῦν ἐστὶν ἐορτὴ» κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας.

Τῆς χαρᾶς ταύτης συμμετέχουσα καὶ ἡ Γεραρά Ἁγιοταφίτικῆ ἡμῶν Ἀδελφότης μετὰ τοῦ Χριστεπωνύμου ποιμνίου τῆς τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας, ἐν μέσῳ τοῦ καιροῦ τῆς ἁγίας νηστείας τελωνικῶς καὶ οὐχὶ φαρισαϊκῶς ἀγωνίζεται τόν καλόν ἀγῶνα τῆς σωζούσης πίστεως (Α΄ Τιμ.6,12). Ἐν ταύτῳ δέ ἀγωνιζομένη ὑπὲρ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὰ σκηνώματα Ἰακώβ καὶ δὴ ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῶσιν τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντί θελήματι τοῦ Θεοῦ, (Κολ.4,12).

Προσέτι δεηθῶμεν τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ λέγοντες: «Προφητικῶς ἀνεβόα, ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δέ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τό λόγιον πληροῦντες, διήλθητε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διό πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἄθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὴν εἰρήνην καὶ τό μέγα ἔλεος».

Ὡσαύτως, ὀλοθύμους εὐχαριστίας ἀπευθύνομεν τῷ Γέροντι Ἀρχιεπισκοπῆς Ἱερωνίμῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχῳ, προσφωνήσαντι ἡμᾶς ἐκ μέρους τῶν τιμίῳ μελῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ τῶν προσφιλῶν ἡμῖν μελῶν τῆς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ κ. Σωτηρίῳ Ἀθανασίου, Γενικῷ Προξένῳ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβιβάσαντι ἡμῖν τὰς εὐχὰς τῶν μελῶν τῆς σεβαστῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῷ Πρέσβει τῆς Λευκορρωσίας, τῷ Προξένῳ τῆς Κύπρου εἰς τὴν Παλαιστινιακὴν Αὐτονομίαν κ. Ἀντωνίῳ Σαμούτῃ, τῷ

Τερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμῳ, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ναζαρέτ κ. Κυριακῷ, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου Μητροπόλεως Ναζαρέτ, τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας καὶ Πατριαρχικῷ Ἐπιτρόπῳ εἰς Ἀμμάν κ. Βενεδίκτῳ, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἐν Ἰορδανίᾳ, τῷ Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἰόππης κ. Δαμασκηνῷ, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου τῆς περιοχῆς Ἰόππης, τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ π. Ἰσιδώρῳ, Ἀντιπροσώπῳ παρ' ἡμῖν τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ Ἱερομονάχῳ Φιλοθέῳ, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τῶν ἱερέων καὶ τοῦ ποιμνίου τῆς περιοχῆς Ἀκκρης – Πτολεμαίδος, τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ π. Γαλακτίωνι, εὐχηθέντι ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν τῆς περιοχῆς τῆς Ραμάλλας, τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ π. Ναρκίσσῳ διὰ στόματος π. Γεωργίου Σαχουάν ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου τῆς Μπετζάλλας, τῷ Αἰδεσιμωτάτῳ Οἰκονόμῳ π. Αἴσσα Τούμα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Κοινότητος ἡμῶν, τῷ Πανοσιωτάτῳ Μοναχῷ Φωτίῳ, Σχολάρχῃ τῆς Πατριαρχικῆς ἐν Σιών Σχολῆς, τῷ Ἐντιμοτάτῳ κ. Σαμίρ Ζανανίρῃ, Διδασκάλῳ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Σχολῇ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ἰατροῖς κ. κ. Χαλήλ Ἀντράους, καὶ Γιακούμπ Μῆτρι.

Διὰ τούτων, ἐν δοξολογίᾳ Θεοῦ, ἔλαβε πέρας ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων καὶ ἡ τῶν Ὀνομαστηρίων τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/4dYFrd-1-Vk>

ngg_shortcode_6_placeholder

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ & Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ.

Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου, 5^{ης}/18^{ης} Φεβρουαρίου πρὸς τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀπόκρεω, 6^{ης}/19^{ης} Φεβρουαρίου 2012, ἔλαβε χώραν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον Πατριαρχικὸν Συλλεΐτουργον μεταξύ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γεωργίας κ.κ. Ἠλία.

Ἡ κάθοδος εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου τὴν 12.00^{ην} μεσονυκτίου, τῶν κωδῶνων χαρμοσύνης κρουομένων καὶ ὑπὸ βροχὴν ῥαγδαίαν.

Συλλειτουργοὶ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὴν κατανυκτικὴν καὶ μεγαλοπρεπῆ θεῖαν Λειτουργίαν ταύτην ἦσαν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ.

Θεοδόσιος ἐκ δὲ τοῦ Πατριαρχείου Γεωργίας ὁ Μητροπολίτης Χόνης καὶ Σαμτρεδίας κ. Σάββας, ὁ Μητροπολίτης Μπατούμ καὶ Λαζέτι κ. Δημήτριος καὶ ὁ Μητροπολίτης Ζουκτία καὶ Τσαΐσι κ. Γεράσιμος, Ἄγιοταφῖται Ἱερομόναχοι καὶ πλειάς Γεωργιανῶν ἱερέων συνοδῶν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γεωργίας.

Τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τό ὁποῖον ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος καί τόν χῶρον πέριξ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐπί τοῦ ὁποῖου ἐτελεσιουργήθη ἡ θ. Λειτουργία, ἐπλήρωσαν ἀσφυκτικῶς Γεωργιανοί προσκυνηταί, ἀκολουθοῦντες εἰς τήν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ τόν Πατριάρχην Γεωργίας ἢ καί διαμένοντες εἰς τό Ἰσραήλ.

Πρό τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Γεωργίας διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Μιτσχέτης καί Τυφλίδος καί Καθολικέ Πατριάρχα πάσης Γεωργίας, κ. Ἡλία.

Τό ἡμέτερον παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καί ἡ ἐν αὐτῷ Γεραρά ἡμῶν Ἄγιοταφίτικῆ Ἀδελφότης ἔσχον τήν τιμήν νά ὑποδεχθοῦν τήν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητήν καί περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα εἰς ἐπίσημον ἐπίσκεψιν Αὐτῆς ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου Ἡμῶν Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ Διοδώρου.

Κατά τάς ἡμέρας αὐτάς μετά πάροδον ἀρκετῶν ἐτῶν, τό Πατριαρχεῖον καί ἡ Ἀδελφότης ἔχομεν τήν χαράν καί τήν τιμήν νά ὑποδεχώμεθα Ὑμᾶς καί τήν τιμίαν Ὑμῶν Συνοδίαν εἰς ἀδελφικήν ἐπίσκεψιν Ὑμῶν, ἵνα καί πάλιν θεωρήσητε τοῖς ὄμμασιν τοῦ σώματος φυσικῶς καί τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς ψυχῆς νοερῶς τούς τόπους τῆς Ἁγίας Γῆς, τά σκηνώματα, τά ὁποῖα ἐπέλεξεν ὁ θεός ἡμῶν, ἵνα ἀποστείλῃ τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ, σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου, γεννηθέντα κατά σάρκα ἐξ αὐτῆς, ἐμφανισθέντα καί συναναστραφέντα τοῖς ἀνθρώποις, σταυρωθέντα, ἀναστάντα καί ἀναληφθέντα εἰς οὐρανοῦς χάριν τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Ἐπί τῶν σκηνωμάτων τούτων, τῶν ἁγιασθέντων ἐκ τῆς μετά σαρκός ἐπιδημίας τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, συναντῶνται σήμερον αἱ δύο Ἐκκλησίαι Ἡμῶν, Σιών τῆς Ἁγίας, ἡ ὁποία κατά τόν ὑμνωδόν, «ἐδέχθη πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διά τῆς Ἀναστάσεως» καί ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας, ἡ μεταξύ τῶν πρώτων ἀσπασθειῶν τόν ἐκ Σιών ἀνατείλαντα καί εὐαγγελισθέντα σωτήριον Εὐαγγελικόν λόγον.

Ἡ ἐν Χριστῷ τῷ κοινῷ ἡμῶν Διδασκάλῳ, Θεῷ καί Σωτῆρι λαμβάνουσα χώραν συνάντησις Ἡμῶν ἀποκορυφοῦται σήμερον ἐν αὐτῷ τῷ Ζωοδόχῳ Τάφῳ, ἐν ᾧ ἐτάφη καί ἐξ οὗ ἀνέστη ὁ Σωτήρ ἡμῶν Οὗτος, ἐν Πατριαρχικῷ Συλλειτουργῳ, εἰς τό ὁποῖον ἐν τῷ κοινῷ ποτηρίῳ ὁμολογοῦμεν καί διαδηλοῦμεν τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν ἐνότητα καί πληρότητα τῆς πίστεως ἡμῶν, τήν διατηρηθεῖσαν παρ' ἡμῶν ὡς ταύτην παρέδωσαν ὁ Κύριος, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί Οἰκουμενικαί Σύνοδοι.

Ἐν ταυτῇ τῇ Λειτουργίᾳ ἀναμιμνησκόμεθα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου τοῦ Κυρίου, τῆς προσευχῆς Αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ τῆς Γεθσημανῆς, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς Ἀναλήψεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας, λέγοντες ἐν ταπεινώσει καί εὐχαριστίᾳ:

«τά σά έκ τῶν σῶν, σοί προσφέρομεν κατά πάντα καί διά πάντα».

Ἐν μιᾷ τοιαύτῃ σταυρωσίμῳ καί ἀναστασίμῳ θεανθρωπίνῃ ἐμπειρίᾳ ἀναμιμνησκομέθα ἰδιαιτέρως καί τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς καί Γεωργιανῆς. Ἀναμιμνησκομέθα τῶν παθῶν ἐκάστης ἐπί τοῦ ἱστορικοῦ γίνεσθαι, τῶν δυσκολιῶν, τῶν διώξεων, τῶν θυμάτων, τῶν πολέμων, τῶν κακουχιῶν, μή διαμαρτυρόμενοι, ἀλλά ἐν εὐχαριστίᾳ δεχόμενοι ὅ,τι ὁ Κύριος ἐπέτρεψεν ἐκάστῳ. Ἀναμιμνησκομέθα ὡσαύτως τῆς ἀμοιβαιότητος τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν εἰς συνεργασίαν καί βοήθειαν, τῆς παρουσίας καί τῆς βοηθείας τῶν Γεωργιανῶν πρός τήν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν εἰς δυσχερεῖς χρόνους αὐτῆς καί τῆς πνευματικῆς καί ἠθικῆς ἀρωγῆς καί παρουσίας τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς Γεωργίαν, εἰς ἱερούς ναούς καί μονάς εἰς Μετόχια καί εὐαγῆ ἰδρύματα.

Εἶναι ἐμφανῆ τά ἱστορικά καί ἀρχαιολογικά δείγματα τῆς Γεωργιανῆς παρουσίας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς εἰς τήν Γεωργίαν. Ταῦτα διά λόγους ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως καί πολιτιστικῆς ὑπευθυνότητος δεσμευόμεθα ἐνώπιον θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὅπως διαφυλάσσωμεν, ἵνα ἀποτελοῦν δείκτας καί πυξίδας τῆς πορείας ἡμῶν εἰς τό παρόν καί τό μέλλον, παρακαταθήκην παραληφθεῖσαν παρά τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα διαφυλάξωμεν ἐπαυξήσωμεν καί παραδώσωμεν εἰς τούς διαδόχους ἡμῶν.

Τοιαύτην παρακαταθήκην παρελάβομεν καί ὡς ποιμαντικὴν ἡμῶν ἀποστολήν ἐπιτελοῦμεν, ἵνα στηρίζωμεν τά Χριστεπώνυμα ἡμῶν πληρώματα, τούς Χριστιανούς καί ὄλους τούς κατοίκους τῆς ἐμπεριστάτου ἡμῶν περιοχῆς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, πρός τήν ὁποίαν φέρει τό μήνυμα τῆς εἰρήνης καί τῆς συνδιαλλαγῆς ἢ προσκυνηματικῆς Ὑμῶν ἐπίσκεψις αὕτη μετά τῆς τιμίας Ὑμῶν Συνοδίας καί τῶν συνοδευόντων Αὐτήν Γεωργιανῶν προσκυνητῶν.

Ἐν τοιαύτῃ φιλοχρίστῳ καί φιλαδέλφῳ διαθέσει ψυχῆς ὑποδεχόμεθα τήν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητήν καί περισπούδαστον ἡμῖν Μακαριότητα καί τήν τιμίαν Αὐτῆς Συνοδίαν, οὐχί ὡς φιλοξενούμενον ἀλλ' ὡς ἀδελφόν, ὡς ἔνοικον, οὐχί μόνον ἐν τοῖς κλίμασιν ἡμῶν ἀλλά καί ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εὐφραϊνόμενοι ἐπί τῇ εὐφροσύνῃ Ὑμῶν ἐκ τῆς θέας καί τῆς θεωρίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

Ἔσεσθε βέβαιοι, Μακαριώτατε, ὅτι ἀπό τοῦ Ζωοδόχου Τάφου τούτου καί ἀπό τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καθ' ἐκάστην θά ἀναπέμπωμεν δεήσεις ὑπέρ ὑγιείας, εὐσταθείας καί μακροημερεύσεως Αὐτῆς, ὑπέρ εὐσταθείας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας καί εὐημερίας τοῦ εὐσεβοῦς Γεωργιανοῦ λαοῦ ἐν ἐλευθερίᾳ καί ἀνεξαρτησίᾳ ἐν ὑπερβάσει τῶν δυσκολιῶν αὐτοῦ καί προόδῳ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς.

Ὁ Χριστός ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν. Ἡ χάρις τοῦ Ζωοδόχου Αὐτοῦ Τάφου εἶη μετά πάντων ἡμῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας κ. Ἡλίας ἀνταπαντῶν εἶπεν:

«Μακαριώτατε Πατριάρχα Ἱεροσολύμων καί πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε:

Εἶμεθα βαθύτατα συγκεκινημένοι, διότι ἠξιώθημεν νά λειτουργήσωμεν εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον διά τήν εἰρήνην, τήν εὐημερίαν καί σωτηρίαν τῶν λαῶν μας.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ἀποθανών εἰς τήν ἔξορίαν εἰς τά μέρη τῆς Γεωργίας καί Ἀρμενίας, ἔλεγε «δόξα τῷ θεῷ πάντων ἔνεκεν». Οὕτω λέγομεν καί

Ἡμεῖς διὰ πάντα καί διὰ τήν ἐπίσκεψιν Ἡμῶν καί λειτουργίαν ταύτην. Εἶναι ἡ τετάρτη καί τελευταία φορά, πού ἐπισκεπτόμεθα τήν Ἁγίαν Γῆν.

Ἡ Ἐκκλησία πορεύεται εἰς τόν κόσμον, ἔχουσα ὡς ὁδηγόν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὡς φῶς εἰς τάς τρίβους αὐτῆς, τό φῶς τοῦτο εἶναι ἰσχυρότερον πάσης δυνάμεως πολεμούσης τήν Ἐκκλησίαν.

Οἱ ἀγῶνες Σας, Μακαριώτατε, εἶναι γνωστοί διεθνῶς καί ἐκτιμῶνται διὰ τοῦτο καί προσέτρεξαν τόσοι προσκυνηταί ἐκ Γεωργίας.

Σᾶς εὐχόμεθα τήν δύναμιν τοῦ θεοῦ διὰ τήν αἰσίαν ἔκβασιν καί ἐπιτυχίαν τῶν ἀγῶνων Σας.

Πάλιν καί πάλιν Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τήν θερμήν καί φιλάδελφον ὑποδοχήν.

Ὁ Τίμιος Σταυρός τοῦ Χριστοῦ νά εἶναι ἡ δύναμις Ἰμῶν».

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας καί τήν εὐλογίαν τοῦ λαοῦ, οἱ δύο Προκαθημένοι ἐδέχθησαν τήν φιλοξενίαν τοῦ ἡγουμένου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, Παρασκευοφύλακος Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰσιδώρου εἰς τό γραφεῖον αὐτοῦ.

Τῶν κωδῶνων κρουομένων, οἱ Προκαθημένοι καί οἱ συνοδοί Αὐτῶν ἀνῆλθον πρός τό Πατριαρχεῖον καί τάς οἰκίας Αὐτῶν δι' ἀνάπαυσιν.

Τήν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς, 6^{ης} /19^{ης} Φεβρουαρίου 2012, ἔλαβε χώραν συνάντησις τῶν δύο Προκαθημένων καί τῶν συνοδῶν Αὐτῶν εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσέφερε τά δῶρα Αὐτοῦ εἰς τόν Πατριάρχην Γεωργίας καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ.

Εἰς τόν Πατριάρχην Ἡλίαν προσέφερε ράβδον ἀπό ἔλεφαντοστοῦν κατεσκευασμένην εἰς Βηθλεέμ καί σέτ ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων καί σταυρόν καί τό βιβλίον τῆς Ἱστορίας Ἱεροσολύμων τοῦ Χρυσσοστόμου Παπαδοπούλου, καί τό βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημητρακοπούλου περί τοῦ τόπου τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου, εἰς δέ τούς Ἀρχιερεῖς συνοδούς Αὐτοῦ ἐγκόλπιον, εἰς δε τούς ἱερομονάχους καί ἱερεῖς συνοδούς – μέλη τῆς ἀποστολῆς, σταυρόν καί τά ὡς ἄνω βιβλία ὡσαύτως ἔχοντα σχέσιν με τήν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας κ.κ. Ἡλίας προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐκ σμάλτου καί ὠραιότατον κεντητόν κάλυμμα Γεωργιανῆς τέχνης διὰ τόν τάφον τῆς Παναγίας, εἰς δέ τούς Ἁγιοταφίτας Ἀρχιερεῖς ἐπέδωκεν ἐπίχρυσον βραχιόλιον χειρός μετά τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

Ληξάσης τῆς φιλαδέλφου ταύτης ἐκδηλώσεως ἠκολούθησε τράπεζα Ἁγιοταφίτικῆ πρός τιμήν τοῦ Πατριάρχου Γεωργίας καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ.

Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Γεωργίας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Μεσυχέτης καί Τυφλίδος καί Καθολικέ Πατριάρχα πάσης

Γεωργίας κ. Ἡλία

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡξίωσεν ἡμᾶς, τάς Ἐκκλησίας δηλονότι τῆς Γεωργίας καί Ἱεροσολύμων νά γίνωμεν μέτοχοι τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τῇ θείᾳ καί εὐχαριστιακῇ συνάξει, ἦν ἐτελέσαμεν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ καινῷ καί κενῷ Μνήματι τῆς τριημέρου Ταφῆς καί Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Ἡ εὐχαριστιακῇ αὐτῇ Κοινωνία τοῦ Κυριακοῦ σώματος καί αἵματος ἀποτελεῖ τήν τελείωσιν τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως ἡμῶν, τουτέστιν τῆς συναναστάσεως ἡμῶν μετά τοῦ νέου Ἀδάμ τοῦ δι' ἡμᾶς καί ὑπέρ ἡμῶν σάρκα φορέσαντος ἐν Βηθλεέμ καί Σταυρόν ὑπομείναντος ἐν Ἱερουσαλήμ.

Τῆς ἐμπειρίας ταύτης, δηλονότι τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, κῆρυξ καί ὁμολογητής εἶναι ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Πρῶτος δέ ποιμήν καί διδάσκαλος καί πιστός Οἰκονόμος τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας ἀνεδείχθη ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ὁ καί Ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων.

Τήν ἱεράν ταύτην ἀποστολικήν καί Ἱεραρχικήν παράδοσιν τοῦ ἀπαρατρέπτου τῆς μαρτυρίας καί τῆς παρρησίας τοῦ Χριστοῦ διεφύλαξεν ἀπαρεγκλίτως ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων διά τοῦ Ἱεροῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος. Διεφύλαξε δέ αὐτήν τήν ἀποστολικήν διαδοχήν καί παράδοσιν οὐχί μόνον διά τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεως, ἀλλά καί διά τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Μακαριώτατε Πατριάρχα τῆς Γεωργίας καί ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ ὑπέρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἔκχυσις τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος τῶν Ἀγιοταφίτῶν Πατέρων καί ἀδελφῶν δέν ἀνήκει εἰς τό παρελθόν ἀλλά εἰς τό παρόν καί τό μέλλον. Καί τοῦτο διότι Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν παρήγγειλεν ἡμῖν τά στίγματα Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ λέγων: «μή φοβοῦ, ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος καί ὁ ζῶν καί ἐγενόμην νεκρός καί ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων καί ἔχω τάς κλεῖς τοῦ θανάτου καί τοῦ Ἄδου», (Ἀποκ. 1, 17-18).

Τό εὐαγγέλιον τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ καλούμεθα νά διακονήσωμεν ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Ἐνός κατά τόν σοφόν Παῦλον λέγοντα: «Καθάπερ γάρ τό σῶμα ἐν ἐστί καί μέλη ἔχει πολλά, πάντα δέ τά μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλά ὄντα, ἐν ἐστί σῶμα, οὕτω καί ὁ Χριστός, καί γάρ ἐν ἐνί πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καί πάντες εἰς ἐν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν», (Α' Κορ. 12, 12-13).

Ἐν τῷ ἐνί τούτῳ πνεύματι τοῦ Χριστοῦ χαιρετίζομεν Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, καί τά τίμια μέλη τῆς συνοδείας σας, εὐχόμενοι ὑπέρ τῆς διαφυλάξεως τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως ἡμῶν καί τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐτη πολλά, εὐλογημένη ἡ προσκυνηματικῇ Ὑμῶν θεωρία καί εὐλογημένος ὁ καιρός τῆς ἀγίας νηστείας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς διά τήν ἐντός τῶν καρδιῶν πάντων ἡμῶν ὑποδοχήν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς συναναστάσεως μετ' Αὐτοῦ τῶν ζητούντων τήν δικαιοσύνην καί τήν ἐπί γῆς εἰρήνην πάντων τῶν λαῶν καί τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς Ἀμήν».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας εἶπε:

«Θεωροῦμεν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐνθυμούμεθα τὸν Γεωργιανὸν Ἅγιον Δαβίδ, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ὡς προσκυνητὴς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ δὲν εἰσῆλθε εἰς τὴν πόλιν, ἔλαβε μόνον δύο πέτρας ἀπὸ τὰ τείχη καὶ ἀνεχώρησε. Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων τότε εἶδεν εἰς τὸ ὄνειρον αὐτοῦ ὅτι εἰς Γεωργιανὸς μοναχὸς ἦλθε καὶ ἔλαβε ὅλην τὴν εὐλογίαν τῆς Ἱερουσαλήμ. Τοῦτον ἐκυνήγησαν καὶ ἔλαβον ἐξ αὐτοῦ τὴν μίαν πέτραν, τὴν ἄλλην τοῦ τὴν ἄφησαν καὶ τὴν ἐπῆρεν εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ ἐκεῖ φυλάσσεται μέχρι σήμερον.

Τοιαύτην ἀγάπην τρέφει ὁ Γεωργιανὸς λαὸς πρὸς τὰ ἅγια χῶματα.

Εὐχαριστῶν, Σᾶς εὐχόμαι πλουσίαν τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν, διὰ νὰ τὰ δυναφυλάττητε τὰ Πανάγια Προσκυνήματα ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ πάσης ἄλλης ἐπιβολῆς».

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας ἐπεσκέφθη διὰ προσκύνησιν τὸν Τάφον τῆς Θεοτόκου εἰς Γεθσημανῆν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_7_placeholder

ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ (4ῃ ΗΜΕΡΑ).

Δ' ἡμέρα τῆς «εἰρηνικῆς» ἐπισκέψεως.

Τὴν Δευτέραν, 31^η Ἰανουαρίου /13^η Φεβρουαρίου 2012, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου καὶ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, ἐπεσκέφθη τὸ ἔναντι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου Παγκύπριον Γυμνάσιον, τὸ ἰδρυθέν τὸ 1812 ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἔθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, συμπληροῦν 200 ἔτη λειτουργίας, λειτουργοῦν σήμερον μέ 75 καθηγητὰς καὶ 586 μαθητὰς.

Ἐνταῦθα ἐγένετο εἰς τὸν Μακαριώτατον ἔνθερος ὑποδοχὴ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως, τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς μαθητικῆς Κοινότητος τοῦ σχολείου.

Πρὸς τιμὴν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον εἶχε ὀργανώσει τελετὴν μικρᾶς διαρκείας, ἡ ὁποία περιελάμβανε προσφώνησιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Σόλωνος Χαραλάμπους, βιογραφικὸν τοῦ Μακαριωτάτου, ἀναφορὰν εἰς τὰς σχέσεις Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ Παγκυπρίου Γυμνασίου, εἰς τὸ ἔργον τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, εἰς τὸ ἔργον τοῦ Εὐφραΐμ τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὸν χῶρον τῆς Παιδείας μεταξύ τῶν (1741-1759) καὶ μετέπειτα Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἀναφορὰν ἐπίσης εἰς τὸν Ὀνούφριον Μακλίδην, Ἐξαρχον τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κύπρον (1838-1861), ἀλληλογραφοῦντα μέ τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων

Κύριλλον.

Ανταποκρινόμενος ὁ Μακαριώτατος εἰς τὴν τοιαύτην δι' Αὐτόν καί τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων τιμητικὴν ὑποδοχὴν καί ἐκδήλωσιν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, προσεφώνησε τοὺς καθηγητὰς καί μαθητὰς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐλλογιμώτατοι κ. Διευθυντά καί κ.κ. καθηγηταί,

Ἀγαπητοί μαθηταί τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου,

Ἰδιαιτέραν χαράν καί συγκίνησιν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς σήμερον ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον χῶρον τῆς παιδείας, εἰς τὸ εὐφορον τοῦτο φυτώριον τῆς καλλιεργείας τῶν ψυχῶν καί τῆς σμιλεύσεως τοῦ χαρακτῆρος χιλιάδων Κυπρίων μαθητῶν.

Ἡ χαρά καί ἡ συγκίνησις ἡμῶν ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι συναντώμεθα μετὰ πεπαιδευμένων καθηγητῶν, μετ' ἐμπείρων παιδαγωγῶν εἰς ἓνα χῶρον μέ μακράν καί ἀξιόλογον ἐκπαιδευτικὴν παράδοσιν καί προσφορὰν εἰς τὸν τομέα τῆς Κυπριακῆς Παιδείας, κυρίως δέ μεθ' ὑμῶν τῶν μαθητῶν, οἱ ὅποιοι ὡς νέοι ἀποτελεῖτε τὴν καλλίστην μερίδα τῆς Κυπριακῆς κοινωνίας, τὴν ἐλπίδα καί τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Κυπριακῆς ὑμῶν πατρίδος.

Κατὰ τὴν εὐλογημένην ταύτην συγκυρίαν τῆς συναντήσεως ταύτης ὀρθόν νομίζομεν, εἶναι νὰ ἀναμνησθῶμεν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος, τοῦ προσλαβόντος τὴν ἡμετέραν ἀνθρωπίνην φύσιν, προκειμένου νὰ ἀνακαινίσῃ καί μεταμορφώσῃ αὐτήν, τοῦ ἐμφανισθέντος σαρκί καί συναναστραφέντος τοῖς ἀνθρώποις εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καί Ποντίου Πιλάτου εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, τὴν διοίκησιν τῶν ὁποίων εἰς ἡμᾶς ὡς διαδόχους τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ Κύριος ἐνεπιστεύθη.

Εἰς τὸ πρόσωπον καί τὸ λυτρωτικόν ἔργον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃς ἴδωμεν, ἀγαπητοί μαθηταί, ὃ,τι βλέπει ἡ Ἐκκλησία, τὸν Διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος λέγει: «ὕμεῖς φωνεῖτε με ὁ διδάσκαλος καί ὁ Κύριος καί καλῶς λέγετε, εἰμί γάρ» (Ἰω.13, 13). Εἰς τὸ θεανθρώπινον πρόσωπον τοῦ Κυρίου βλέπομεν τὸν Διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος ἐπιλέγει τοὺς δώδεκα μαθητὰς, τοὺς ὁποίους διδάσκει, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκεται εἰς συναναστροφὴν καί ἐπικοινωνίαν καί μυεῖ εἰς τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ. Εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ὅποῖος ἐδίδαξεν εἰς τὸ ἱερόν τοὺς σοφοὺς Γραμματεῖς, δωδεκαετῆς ὢν (Λουκ. 2, 41) καί Ἐκεῖνος ὁ Ὅποῖος εἶπεν: «Ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρὸς με, τῶν γάρ τοιούτων ἐστὶ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Ματθ. 19, 14).

Ὅμοῦ μετὰ τούτων ἐκ τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου ὡς Διδασκάλου, ἃς ἀναμνησθῶμεν τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ἦσαν μεγάλοι διδάσκαλοι, ἐπιστήμονες θεολόγοι, φιλόσοφοι, ψυχολόγοι, φιλόλογοι, γινώσται παντός ἐπιστητοῦ ὡς καί οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν Ἕλληνες πρόγονοι, φιλόσοφοι καί ἱστορικοί, οἱ καλλιεργήσαντες πᾶν εἶδος ἐπιστήμης.

Ἄς ἀναμνησθῶμεν ὃ,τι οἱ πατέρες περὶ τῆς παιδείας εἶπον ὅτι εἶναι τὸ «κάλλιστον ἀγαθόν δι' ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς, ὄχι μόνον ἡ παιδεία ἡμῶν ἡ χριστιανικὴ ἀλλὰ καί ἡ ἔξωθεν, ἡ ἐγκύκλιος καί ὃ,τιδήποτε καλόν εἰπῶθη

ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς ἀνήκει».

Τοιαῦτα πρότυπα ἔχοντες καί ὑμεῖς, ἀγαπητοί μαθηταί, πρῶτον τόν Μέγαν Διδάσκαλον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τούς διδασκάλους καί Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, τούς διδασκάλους ὑμῶν εἰς τό Παγκύπριον Γυμνάσιον, «δράξασθε» καί ὑμεῖς «παιδεῖας» καί «γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς»(Ἰω.8, 32-33), ὡς εἶπεν ὁ Κύριος, καταρτισθῆτε καί ἐξοπλισθῆτε διά πάσης γνώσεως ἐπιστημονικῆς, προσφερομένης εἰς ὑμᾶς ὑπό τοῦ σχολείου ὑμῶν καί διά χαρακτήρος ἐντίμου καί δυνατοῦ, ὥστε ὑμεῖς ἀξιοπρεπῶς νά ζήσητε, ὠφέλιμοι εἰς τήν κοινωνίαν καί τήν φιλιότητα καί πολύπαθον ὑμῶν πατρίδα τήν Κύπρον ἀποδειχθῆτε καί ἀξιωθῆτε νά ἴδῃτε αὐτήν ἐλευθέραν εἰς τό βόρειον αὐτῆς τμήμα, κατεχόμενον σήμερον, τό ὁποῖον ἦτο Ἑλληνικόν ἀνέκαθεν. Γένοιτο».

Μετά ταῦτα τό Μουσικόν Σχήμα τῆς Σχολῆς ἔψαλε παραδοσιακά Κυπριακά τραγούδια τῆ συνοδεία μουσικῶν ὀργάνων.

Ἐν συνεχείᾳ ἐδόθη εἰς τόν Μακαριώτατον ἀσημένιον δενδρύλλιον ὡς ἀναμνηστικόν δῶρον τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου καί ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε διά τό Παγκύπριον Γυμνάσιον τήν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου καί εἰκόνα ἀσημένιαν τοῦ Παναγίου Τάφου.

Τό Βυζαντινόν Τμήμα τῆς Σχολῆς ἔψαλε τόν Πολυχρονισμόν τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ ὅποιος εὐλογῶν καί εὐχαριστῶν, ἀνεχώρησε διά τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κιτίου.

Εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κιτίου ἐγένετο θερμοτάτη ὑποδοχή τῷ Μακαριωτάτῳ ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐνδεδυμένου καί λαοῦ κρατοῦντος λάβαρα καί ἐπιγραφάς «ὡς εἶ παρέστητε», πρό τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, ἐκτισμένου τό 1854.

Ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἐψάλη Δοξολογία, μετά τήν ὁποίαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος προσεφώνησεν Αὐτόν διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως:

«Μακαριώτατε, ἀγαπημένε Πατριάρχη Ἱεροσολύμων καί πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε,

καί σεις, εὐλογημένοι καί σεβάσμιοι ἀδελφοί καί λοιπά μέλη που ἀποτελεῖτε τή λαμπρότατη καί τίμια συνοδεία,

Με αισθήματα μεγάλης χαράς καί ἐγκαρδιότητος, με βαθύτατο σεβασμό καί ἀνυπόκριτη καί εἰλικρινή ἀγάπη, σας υποδεχόμεσθε στη Μητρόπόλῃ μας με τὸ Εὐαγγελικόν «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» καί τὸ ἄλλο «ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τήν εἰρήνην».

Εξ ὀνόματος τοῦ εὐλογημένου καί πιστοῦ λαοῦ μας, σας καλωσορίζουμε στη Λάρνακα, τὴ Νέα Βηθανία, τὴ δεύτερη πατρίδα τοῦ Ἁγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ Τετραήμερου, τὸν ὁποῖον τόσο τιμά, σέβεται καί υπεραγαπά ὁ εὐσεβῆς λαός μας.

Στα σεπτὰ πρόσωπά σας, χαιρετίζουμε τὴ Σιωνίτιδα Ἐκκλησία, τὴ Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν. Στις μορφές σας χαιρετίζουμε τοὺς ἀγνοῦς ἀγωνιστὲς τῆς Ὀρθοδοξίας, τοὺς ἀκοίμητους φρουροὺς τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Σηλαίου τῆς Βηθλεέμ, τοῦ

Φρικτού Γολγοθά και των λοιπών αγίων προσκυνημάτων, τα οποία αγίασε με την επί γης παρουσία Του ο θεάνθρωπος Χριστός.

Μακαριώτατε,

Σκιρτούν σήμερα οι καρδιές μας, γιατί η ευλογημένη παρουσία σας ανάμεσά μας επικυρώνει το αδιαίρετο της Ορθοδοξίας κι επιβεβαιώνει του Απ. Παύλου τα λόγια: «Υμεῖς δέ ἐστε Σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους», ενώ παράλληλα δίνει την ευκαιρία στον ευσεβή λαό μας να ασπασθεί τη δεξιά σας, να ευλογηθεί και να θαυμάσει το δεξιό οιακοστρόφο της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, τον κοσμημένο με απλότητα, υπομονή, νηφαλιότητα, σωφροσύνη και αγάπη.

Τη μεγάλη όμως χαρά μας από την επίσκεψη και ιεραποδημία στην πατρίδα μας, τη νήσο των αγίων και των μαρτύρων, επισκιάζει η αδυναμία μας να σας ξεναγήσουμε στον τάφο του Αποστόλου Βαρνάβα, ιδρυτού και προστάτου της αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, στο Μοναστήρι του Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου και στα άλλα μοναστήρια και Εκκλησίες μας στη Βόρεια Κύπρο, τα οποία για 38 χρόνια τώρα καταπατεί και συλεί με τη βία των όπλων ο Τουρκικός κατοχικός στρατός. Η θλίψη, ο πόνος και η λύπη μας μεγαλώνουν, όσο περνά ο χρόνος, γιατί βλέπουμε όλα αυτά τα μνημεία της εκκλησιαστικής και πολιτιστικής μας, μα και της παγκοσμίου κληρονομιάς, να δέχονται απροστάτευτα τη φθορά του χρόνου, με αποτέλεσμα την καταστροφή και την εξαφάνιση.

Παράλληλα οι πρόσφυγες, εκδιωγμένοι από τα πάτρια εδάφη, παραμένουν μακριά από τα σπίτια και τις περιουσίες τους... και η πιο τραγική πτυχή του δράματος, οι οικείοι και οι συγγενείς των αγνοουμένων μας που, παρόλο που έχουν περάσει 38 χρόνια από την εξαφάνιση των αγαπημένων τους προσώπων, εξακολουθούν να περιμένουν να πληροφορηθούν για την τύχη τους.

Μακαριώτατε,

Δεν ζητούμε και δεν απαιτούμε τίποτα περισσότερο απ' ότι μας ανήκει και ό,τι το δίκαιο επιτάσσει. Δεν τρέφουμε αισθήματα μίσους εναντίον των Τουρκοκυπρίων και ούτε επιθυμούμε την εξόντωσή τους. Αντίθετα, επιθυμούμε μια ειρηνική Κύπρο, στην οποία θα εφαρμόζονται πλήρως και χωρίς εξαιρέσεις τα ανθρώπινα δικαιώματα και ό,τι το Ευρωπαϊκό και Διεθνές Δίκαιο προβλέπει.

Γι' αυτό ζητούμε και τις δικές σας ευχές και προσευχές.

Προσευχηθείτε Μακαριώτατε, προσευχηθείτε μπροστά στον Πανάγιο Τάφο, στον Φρικτό Γολγοθά και στο Σπήλαιο της Βηθλεέμ, για τον λαό μας, για την ελευθερία και την αποκατάσταση της δικαιοσύνης στην Κύπρο μας, για την εξακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων μας και την επιστροφή των προσφύγων μας στις πατρογονικές τους εστίες.

Προσευχηθείτε ακόμη για την πνευματική υγεία και πρόοδο όλων μας, σ' αυτή τη δύσκολη περίοδο που περνά τόσο η πατρίδα μας, όσο και η οικουμένη ολόκληρη».

Ἐπί τῷ τέλει τῆς προσφωνήσεως ὁ Μητροπολίτης Κιτίου προσέφερε τῷ Μακαριωτάτῳ ὠραιότατην εἰκόνα τοῦ προστάτου τῆς πόλεως Λάρνακος Ἁγίου Λαζάρου τετραήμερου φίλου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Ἅγιον Κιτίου διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Πανιερώτατε Μητροπολίτα Κιτίου κ. Χρυσόστομε,

Ιερώτατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Έντιμότατοι Έκπρόσωποι τής Κυπριακής Δημοκρατίας

Εύλαβεῖς ἱερεῖς,

Κυρίαί, κύριοι,

Ίδιαιτέραν χαράν καί συγκίνησιν δημιουργεῖ εἰς τάς ψυχάς Ἡμῶν σήμερον, τήν τελευταίαν ἡμέραν τῆς σύν θεῷ εὐλογημένης εἰρηνικῆς Ἡμῶν ἐπισκέψεως εἰς τήν Ἀγιωτάτην Αὐτοκέφαλον ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, ἡ ἐπίσκεψις Ἡμῶν εἰς τὰ κλίματα τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Κιτίου καί ἰδιαιτέραν τιμὴν περιποιεῖ εἰς Ἡμᾶς ἡ ἔνθερος ὑποδοχὴ τοῦ κατὰ πάντα κατηξιωμένου, φιλοθέου καί φιλέργου Ἱεράρχου αὐτῆς, Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσόστομου, τοῦ εύλαβοῦς κλήρου καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ.

Πέραν τῶν ἄλλων ἱστορικῶν δεσμῶν, τῶν συνδεόντων τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, φρουρόν τῶν Ἀγίων Τόπων, μετὰ τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Κιτίου, συνδέει τάς δύο Ἐκκλησίας Ἡμῶν, τήν τῶν Ἱεροσολύμων καί τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, τό πρόσωπον τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖον ὁ Κύριος τετραήμερον ἀνέστησεν, πιστούμενος τήν κοινήν ἀνάστασιν πρό τοῦ πάθους Αὐτοῦ.

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία κρατεῖ εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς αὐτῆς καί φυλάσσει εἰς Βηθανίαν, τήν γνωστήν εἰς τήν τοπικήν διάλεκτον ὡς Λαζαρίαν, ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καί Μαρίας, εἰς τήν ὁποίαν μονάζουν ὡς ἐπί τό πλεῖστον Κύπριαί μοναχαί, τόν τάφον αὐτοῦ, εἰς τόν ὁποῖον ἐνεταφιάσθη μετὰ τόν πρῶτον θάνατον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποῖου καί ἐξῆλθε, ὑπακούων εἰς τό πρόσταγμα τοῦ Κυρίου « Λάζαρε δεῦρο ἔξω », «δεδεμένος τούς πόδας καί τάς χεῖρας κειρίαις»

(Ἰω. 11, 43 -44).

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κιτίου εἶναι ἐμπεπιστευμένη τόν τάφον τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, εἰς τόν ὁποῖον ἐνεταφιάσθη μετὰ τόν δεῦτερον θάνατον καί τήν ἔξοδόν αὐτοῦ πρὸς τήν αἰωνιότητα ἐν ἀναμονῇ τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως. Φυλάσσει ὡσαύτως τόν ἀπαραμίλλου κάλλους ἱερόν ναόν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ὡς κέντρον ἐνοριακόν καί ἔδραν καί ἐστίαν καί πηγὴν ἀγιασμοῦ διὰ τήν προσευχὴν καί λατρείαν καί ἐφαλτήριον διὰ ποικίλας ἐκκλησιαστικάς, ἐνοριακάς, κοινωνικάς καί πολιτιστικάς ἐκδηλώσεις.

Εὐχαριστοῦμεν τόν Πανάγαθον θεόν διὰ τήν εἰρηνικήν Ἡμῶν ἐπίσκεψιν εἰς τήν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου καί τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κιτίου, τόν ἀγαπητόν ἀδελφόν Ἡμῶν Πανιερώτατον Μητροπολίτην κ. Χρυσόστομον καί τούς συνεργάτας αὐτοῦ διὰ τήν θερμὴν ὑποδοχὴν καί εὐχόμεθα εἰς τόν ἱερόν κλῆρον καί τόν εὐσεβῆ λαόν τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως ταύτης τήν φωτιστικὴν καί ἐνισχυτικὴν ἐνέργειαν καί χάριν καί εὐλογίαν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' αὐξήσιν καί πρόοδον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς χάριν τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καί σύμπαντος τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γένοιτο».

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων προσέφερεν Αὐτῷ χῶμα ἀπό τόν τάφον καί τήν οἰκίαν τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, ἐγκόλπιον ἐκ μαργαριταρορρίζης καί σταυρόν εὐλογίας ἐκ μαργαριταρορρίζης, εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Τάφου καί βιβλίον τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου.

Μετά τοῦτο ἐγένετο δέησις εἰς τήν παρακειμένην τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἱεράν Μητρόπολιν Κιτίου, ἔνθα ὁ λαός ἠσπάσθη τήν χεῖρα τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ δε Ἅγιος Κιτίου προσέφερε τά δῶρα τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ πρὸς τά μέλη τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Συνοδείας.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Πατριαρχική καί Ἀρχιερατική Συνοδεία μετέβη εἰς τόν ἱστορικόν ἱερόν ναόν τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, κτίσμα τοῦ 890 μ.Χ., ἔνθα προσεκύνησε τόν Τάφον τοῦ Ἁγίου καί τά ἱερά λείψανα αὐτοῦ καί ἐξεναγήθη εἰς τό παρακείμενον τῷ ναῷ ἐκκλησιασικόν μουσεῖον μετ' ἀντικειμένων Ἐκκλησιαστικῆς τέχνης, εἰκόνων, ἐπιταφίων, θυμιατηρίων, δισκοποτήρων, λαβίδων, λογχῶν, δίσκων, ἀρχιερατικῶν μιτρῶν καί ράβδων.

Τούτων οὕτω λαβόντων χώραν, ἐπηκολούθησε γεῦμα παρατιθέμενον ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, μεθ' ὃ μικρά μεσημβρινή ἀνάπαυσις.

Τό ἑσπέρας τῆς τελευταίας ἡμέρας ταύτης τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως ἔλαβε χώραν ἐπίσκεψις εἰς τόν ἱερόν Ναόν τῆς Παναγίας Ἀγγελοκτίστου εἰς τό Κίτιον Λάρνακος, τῆς ὁποίας ἡ ἀρχή εἶναι εἰς τόν 6^{οῦ} μ. Χ. αἰῶνα μετά μεταγενεστέρων προσκτισμάτων.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ὑποδοχή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ὑπό τῶν ἱερέων καί τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ, ἀποτελοῦντος τό ἐνοριακόν κέντρον τῆς Κοινότητος ταύτης.

Μετά τήν ὑποδοχήν ἐγένετο ξενάγησις ἐντός τοῦ ναοῦ.

Ἀξιοθαύμαστον ἦτο νά βλέπη τις τό ἀρχαιότερον τμήμα τοῦ Ναοῦ, τό Ἱερόν Βῆμα αὐτοῦ μετά συνθρόνου καί ὑπεράνω, εἰς τήν κόγχην αὐτοῦ, εἰκόνα εἰς ψηφιδωτόν τοῦ 6^{οῦ} αἰῶνος, ἐνθυμίζον εἰς τήν τέχνην τοῦτο τοῦ Σινᾶ, Μαρίας ὡς γράφει, ἦτοι τῆς Παρθένου, εὐαγγελιζομένης ὑπό τοῦ ἀγγέλου, ἔχοντος πτερὰ εἰς σχῆμα πτερῶν παγωνιοῦ μετά διακοσμητικῶν σχημάτων εἰς τό πλαίσιον, ἦτοι μετ' εἰκόνων ζώων, φυτῶν, πηγῶν κ. ἄ.

Εἰς τό τέμπλον ἐπίσης ἀξιοθαύμαστος ἦτο ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, φερούσης εἰς τήν ἀγκάλην αὐτῆς τόν Κύριον, ἐκ δεξιῶν μετά τῆς μορφῆς τοῦ Ἁγίου Λαζάρου καί ἐξ ἀριστερῶν μετά τῆς μορφῆς τοῦ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, ἀγιογράφου τῆς Θεοτόκου, ὡς καί ἀξιοθαύμαστος εἶναι δεξιά τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τόν κυρίως Ναόν ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Βλέπων τις ταῦτα, ἀντανακλῶντα τόν κόπον καί τόν μόχθον, τούς ἀγῶνας, τάς δοκιμασίας ἐκ τῶν ἀλεπαλλήλων κατακτήσεων τῆς Κύπρου, συμπονᾷ καί προσεύχεται ὑπέρ διατηρήσεως τῶν διασωθέντων καί ἐπανακτήσεως τῶν ἀπολεσθέντων.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ ἐξέναγησαν τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί προσέφεραν Αὐτῷ ἀντίγραφον τῆς εἰκόνης τοῦ ἐν τῇ ἀψίδι τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψηφιδωτοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Μακαριώτατος εὐχαριστῶν διά τήν ὑποδοχήν καί τήν ὄλην φιλοξενίαν κατά τάς

ἡμέρας ταύτας τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως, ὑπεγράμμισεν ὅτι ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σιών, εὐγνωμονοῦσα τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου διὰ τὴν συμπαράστασιν αὐτῆς, προσεύχεται ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὑπὲρ εὐημερίας αὐτοῦ, ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐγκλωβισμένων, ἐπανευρέσεως τῶν ἀγνοουμένων καὶ ἐπιστροφῆς τῶν προσφύγων εἰς τὰς πατρογονικὰς αὐτῶν ἐστίας, ἀναφερόμενος καὶ εἰς τὴν πρό μηνῶν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ εἰς τὴν κατεχομένην Κύπρον, εἰς τὴν ὁποίαν εἶδε τὰς συνεπείας τῆς βαρβαρότητος τῶν κατακτητῶν καὶ τὴν ἀντοχὴν καὶ τὸ σθένος τῶν ἐκεῖ ἐγκλωβισμένων.

Ὁ Μακαριώτατος ἠύχθη μέσῳ τῆς δοκιμασίας ταύτης νὰ ἀναδεικνυόμεθα δυνατώτεροι καὶ ἀγιώτεροι καὶ ἠυλόγησεν ἱερεῖς καὶ πλήρωμα τῆς ἐνορίας ταύτης.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τῆς Ἀγγελόκτιστης ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Ἀρχιερατικὴ Συνοδεία ἐπέστρεψαν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι ξενοδοχεῖον τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Ἐνταῦθα παρετέθη δεῖπνον ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου ὀσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου.

Ἐντεῦθεν ἡ Ἱεροσολυμιτικὴ Πατριαρχικὴ συνοδεία, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἀνεχώρησε διὰ τὸν ἀερολιμένα Λάρνακος, ἐκ τοῦ ὁποίου διὰ τῶν Κυπριακῶν ἀερογραμμῶν ἀπεγειώθη διὰ Τέλ-Ἀβίβ, εἰς ὃ αἰσίως ἀφιχθεῖσα, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, φθάσασα εἰς αὐτὴν δοξάζουσα τὸν θεόν, ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς Δευτέρας 31^{ης} Ἰανουαρίου/13^{ης} Φεβρουαρίου 2012, ὀλοκληρώσασα οὕτω τὴν τετραήμερον εἰρηνικὴν Αὐτῆς ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἀδελφὴν Αὐτοκέφαλον Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_8_placeholder

ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ (3η ΗΜΕΡΑ).

Γ' ἡμέρα τῆς «εἰρηνικῆς» ἐπισκέψεως.

Τὴν Κυριακὴν, 30^{ην} Ἰανουαρίου /12^{ην} Φεβρουαρίου 2012, ἔλαβε χώραν τὸ Πατριαρχικὸν Συλλεΐτουργον εἰς τὸν περικαλλῆ, μεγαλοπρεπῆ καὶ παμμεγέθη Ἱερόν Ναόν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἀπομιμούμενον εἰς πολλὰ τὸν Ναόν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον ὑπεδέχθησαν πρό τῆς

είσοδου τοῦ Ναοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος, Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἱερεῖς τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, Ἐπίτροποι καί πλήρωμα τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐνδυθείς μανδύαν, εἰσώδευσεν, εὐλογῶν τό μικρόν ἐκκλησίασμα καί προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν τό Συλλεΐτουργον τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, συλλειτουργούντων Αὐτοῖς τῶν συνοδῶν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου καί ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς Κύπρον, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν καί πρῶην Ἐξάρχου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς Κύπρον Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Ἀθανασίου καί ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Μητροπολίτου Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, τοῦ Μητροπολίτου Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβα, τοῦ Μητροπολίτου Ταμασοῦ κ. Ἡσαίου, ἱερέων καί διακόνων τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Βενεδίκτου.

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, τό πλήρωμα τῆς ἐνορίας ταύτης, καί ἄλλοι ἐξ ἄλλων ἐνοριῶν ἐλθόντες, παρηκολούθησαν μετ' εὐλαβείας καί κατανύξεως τό σεπτόν καί μεγαλοπρεπές τοῦτο Συλλεΐτουργον ὡς ἀποκορύφωσιν τῆς «εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως», ὡς πλήρους κοινωνίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ παραδόσει καί τοῖς δόγμασι, ἐκφρασθείσης εἰς τό κοινόν ποτήριον.

Πρό τοῦ τέλους τῆς θείας Λειτουργίας, πρό τῆς ἀπολύσεως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον λέγων τά κάτωθι:

«Στενή σχέση τῶν Ἐκκλησιῶν μας διαπιστώνεται καί στίς δυσκολίες καί στά παθήματα. Ἡ εὐαίσθητη γεωγραφική μας θέση ὀδήγησε ἀλλοθρήσκους καί ἀλλοδόξους, τόσο στά δικά σας μέρη, ὅσο καί στήν Κύπρο. Διωγμοί, σφαγές, ἀρπαγές, λεηλασίες καί πιέσεις στάθηκαν μέσα στους αἰῶνες ὁ Γολγοθᾶς τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Καί δέν ὑπερβάλλουμε, ἂν ποῦμε ὅτι ἰσχύει γιά τίς Ἐκκλησίες μας τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτι δηλαδή «τά στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι αὐτῶν βαστάζουσι». Ἀκόμα καί σήμερα, στόν 21^ο αἰῶνα, στήν Κύπρο, παραβιάζονται κάθε ἔννοια ἀρχῆς καί δικαίου καί κάθε κανόνας ἠθικῆς. Ἀπό τό 1974, πού ἡ Τουρκία εἰσέβαλε στήν πατρίδα μας, σκότωσε, βίασε, αἰχμαλώτισε καί ἐκτόπισε τόν λαό μας, συντελεῖται ἕνα πρωτοφανές ἀνοσιούργημα: τό 37% τῆς γῆς μας ἐξακολουθεῖ νά κατέχεται παράνομα, οἱ πρόσφυγες κρατοῦνται μέ τή βία μακριά ἀπό τίς ἐστίες τους καί ἕνας τεράστιος ἀριθμός ἐποίκων ἀπό τήν Τουρκία ἀλλοιώνει τό δημογραφικό χαρακτήρα τοῦ τόπου μας. Τό σύνολο τῶν ναῶν μας στίς κατεχόμενες περιοχές, πού ξεπερνοῦν τούς πεντακόσιους, ἔχουν λεηλατηθεῖ, βεβηλώνονται, καταστρέφονται, καταρρέουν ἀπό τήν ἐγκατάλειψη στό χρόνο, μέ στόχο τήν ἐξάλειψη τῶν Ἑλληνικῶν καί Χριστιανικῶν πειστηρίων τοῦ παρελθόντος μας. Οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς βλέπουν ἀδιάφορα τήν ἀδικία πού μᾶς γίνεται, ἐν ᾧ ἄλλοι, πού ποδηγετοῦν καί τούς ἐκπροσώπους τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, βυσοδομοῦν ἐναντίον μας, ἐπιδιώκοντας τήν κατάλυση τοῦ κράτους μας, τοῦ

κυριώτερου στηρίγματος για τήν επίβιώσή μας. Μπορεῖ, ὅμως, ὁ λαός μας, Μακαριώτατε, νά ἔχασε προσωρινᾶ τίς ἐστίες του, δέν ἔχασε ὅμως, στήν συντριπτική πλειοψηφία του, τήν πίστη του, τό θάρρος καί τήν ἀνθρώπινη καί ἐθνική τοῦ ἀξιοπρέπεια. Γι' αὐτό καί ἄρχισε τώρα, περισσότερο ἀπό προηγουμένως, νά συνειδητοποιεῖ τόν κίνδυνο τοῦ ἐθνικοῦ ἀφανισμοῦ καί στρέφεται πρός τήν Κυβέρνηση καί τήν πολιτική του ἡγεσία, τήν ὕστατη τούτη στιγμή καί τήν καλεῖ γιά ἐπανατοποθέτηση τοῦ προβλήματος καί ἐπαναπρογραμματισμό τοῦ ἀγῶνα μας. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιά νά ἀποφευχθῆ ἡ Τουρκοποίηση τῆς πατρίδας μας. Σᾶς παρακαλοῦμε, Μακαριώτατε, ὅπως, τόσο πάνω στό Φρικτό Γολγοθᾶ, ὅπου ὁ Χριστός θυσιάστηκε γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου, ὅσο καί μπροστᾶ στόν Πανάγιο Τάφο, νά μή σταματήσετε νά προσεύχεσθε γιά μᾶς, γιά φωτισμό καί ἐνίσχυση τῶν ἡγετῶν μας καί γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δικαιοσύνης στή νῆσο μας».

«Γνωρίζουμε πως καί ἡ περιοχή τῆς δικαιοδοσίας σας, εἶναι μία ἀπό τίς πιό αἵματοπότιστες περιοχές τῆς γῆς καί ὅτι ἐταλαιπωρήθη ἀπό τίς πολλές διεκδικήσεις καί τίς πολιτικές βλέψεις διαφόρων ἐθνῶν καί λαῶν. Κατανοοῦμε καί τό δράμα τῶν Χριστιανῶν τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι, παρ' ὅλο πού εἶναι οἱ γηγενεῖς καί αὐτόχθονες πληθυσμοί, πιέζονται τά τελευταῖα χρόνια καί ἐξαναγκάζονται, ἀπό διάφορες συγκυρίες, πρός ἐκπατρισμό. Ἡ ἐξεύρεση τρόπων γιά παραμονή τῶν πιστῶν μας στίς πατρογονικές τους ἐστίες εἶναι κάτι πού μᾶς ἀπασχόλησε καί σέ προηγούμενες, ἀνεπίσημες ἐπισκέψεις σας, μᾶς ἀπασχόλησε καί στίς συναντήσεις μας αὐτές τίς μέρες».

καί ἀπένειμεν Αὐτῷ τό Ἀνώτατον χρυσοῦν παράσημον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἀνταπαντῶν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου

κ.κ. Χρυσόστομε,

Ἰερώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς,

Ἐντιμότατοι,

Εὐλογηθέντες ὑπό τοῦ δωρεοδότη Θεοῦ ἡμῶν νά ἀπολαμβάνωμεν κατά τάς ἡμέρας ταύτας τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἐκκλησίας Σιών τῆς Ἁγίας εἰς τήν ἀρχαιοτάτην Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, ἀξιούμεθα σήμερον τῆς κορυφαίας στιγμῆς τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, τοῦ Συλλειτουργοῦ δηλονότι τούτου, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, εἰς τό ὅποιον διά τοῦ κοινοῦ ποτηρίου ἐκδηλοῦμεν καί ὁμολογοῦμεν τό πλήρωμα τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας ἡμῶν ἐν τῇ παραδόσει, τοῖς μυστηρίοις καί τοῖς δόγμασι τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐν τῇ μυστικῇ ταύτῃ θεανθρωπίνῃ ἐμπειρίᾳ ἀναμιμνησκομέθα τῆς ὑπέρ ἡμῶν Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ, τῆς σωτηρίας δηλονότι ἡμῶν διά τῆς Ἐνανθρωπήσεως, Σταυρώσεως καί Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, λαβούσης χώραν ἐν

χρόνω, ἐπί Καίσαρος Αὐγούστου καί Ποντίου Πιλάτου, καί τόπω, ἐν Ἰουδαίᾳ, Γαλιλαίᾳ καί Σαμαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, κληρωθείσης ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, τῶν Ἀποστόλων Αὐτοῦ καί ὑπό Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Σιών καί τῇ ἐν αὐτῇ Ἀγιοταφικῇ Ἀδελφότητι.

Τὴν μυστικὴν ἐμπειρίαν ταύτην ἀπολαμβάνοντες καί ἡμεῖς ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ ταύτῃ ἀναμιμνησκόμεθα ἰδιαιτέρως προσώπων καί γεγονότων, ἀφορώντων τὰς δύο Ἡμῶν Ἀγιωτάτας Ἐκκλησίας καί συνδεόντων αὐτάς ἀδιαιρέτως καί ἀδιασπάρτως διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἀναμιμνησκόμεθα ἐν πρώτοις τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, «τοῦ μεγάλου κλέους τῆς Κύπρου», τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα, τόν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία «ἡ οὓσα ἐν Ἱεροσολύμοις ἐξαπέστειλεν ἕως Ἀντιοχείας» (Πράξ. 11, 22). Ἀναμιμνησκόμεθα ἐν συνεχείᾳ τό γεγονός ὅτι ὁ «Βαρνάβας, Σίλας καί Ἰωάννης, ἀφορισθέντες ὑπό τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, ἐγένοντο ἐν Σαλαμίῃ, καί κατήγγελλον τόν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων, διῆλθον ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου» (Πράξ. 13, 6) σαγηνεύσαντες εἰς τὰ δίκτυα τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ ὡς πρῶτον καρπὸν τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀλιείας τόν « ἀνθύπατον Σέργιον Παῦλον» (Πράξ. 13, 12).

Ὁ ὑπό τῶν Ἀποστόλων σπαρείς οὗτος σπόρος τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ ἔπεσε εἰς τὴν ἀγαθὴν γῆν τῆς ψυχῆς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος δι' ἐπιλογῆς αὐτοῦ «ἐξεκόπη τῆς ἀγριελαίου » τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας «καί ἐνεκέντρισε ἐαυτόν εἰς τὴν καλλιέλιον»(Ρωμ.11, 24) χριστιανικὴν καί ἐκαρποφόρησε καί ἔδωσε καρπούς πολλούς, ἁγίους, μάρτυρας, ὁμολογητάς, ὁσίους ἐξ ὧν, «ἵνα μὴ ἐπιλείψῃ ἡμᾶς διηγούμενους ὁ χρόνος» (Ἐβρ.11,32), ἀναφέρομεν τόν πατέρα τοῦ κοινοτικοῦ συστήματος ὀργανώσεως τοῦ μοναχισμοῦ, τόν ἅγιον Ἰλαρίωνα τόν ἐκ Γάζης, τόν ἐπισκεφθέντα τὴν Κύπρον καί τελειωθέντα ἐν αὐτῇ, τόν ἐξ Ἰουδαίων ἅγιον Ἐπιφάνιον, «πατέρα τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας», τόν μέγιστον Κύπριον πατέρα Νεόφυτον τόν Ἐγκλειστον, περιηγηθέντα τοὺς ἁγίους τόπους, καί ὁμολογητάς καί μάρτυρας κατὰ τοὺς δυστήνους χρόνους τῆς Ἐνετοκρατίας καί ἄλλων κατακτήσεων καί αὐτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, ὅτε καί ἐθνομάρτυρας καί νεομάρτυρας ἀνέδειξε.

Μεταξύ τῶν Κυπριακῆς καταγωγῆς Ἀγιοταφιτῶν, διακονητῶν, κτιτόρων καί ἀνακαινιστῶν τῶν σεπτῶν Προσκυνημάτων καί Ἱερῶν Μονῶν, διακεκριμένων ἐπιστημόνων καθηγητῶν τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατ' ἐξοχὴν διακεκριμένην θέσιν κατέλαβεν ὁ ἐξ Οὐρούντας τῆς Κύπρου καταγόμενος, σύγχρονος ἡμῶν Ἀγιοταφίτης ἱερομόναχος Φιλούμενος, μαρτυρικῶς ἐκχύσας τὸ αἷμα αὐτοῦ παρά τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ ἐν Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας καί ὑπό τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἐπισήμως ἐνταχθεὶς εἰς τὸ μαρτυρολόγιον αὐτῆς.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων εὐγνωμῶνως ὡσαύτως ἐνθυμεῖται τὴν παρασχεθεῖσαν αὐτῇ φιλοξενίαν ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κατὰ τοὺς δυστήνους χρόνους τῆς Λατινοκρατίας.

Ἡ αὐτὴ ἐποικοδομητικὴ καί τὰ μέγιστα ἐπωφελῆς συνεργασία τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων καί Κύπρου ἐσυνεχίσθη καί ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡμῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡμεῖς πρό ἐξαετίας ἐλέω θεοῦ καί ψήφοις ὁμοφώνοις καί κανονικαῖς ἐνεπιστεύθημεν τὴν διαποίμανσιν τῆς Ἐκκλησίας Σιών τῆς Ἁγίας καί τὴν ἡγουμενίαν τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, Ὑμεῖς δέ, Μακαριώτατε, πρό

πενταετίας ψήφοις κανονικαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνελάβετε τό ἐπίπονον ὄντως ἔργον τῆς διαποιμάνσεως καί τῆς διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἀδελφῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅπερ καί συνεπῶς ἐπιτελεῖτε καί ἐπί τῷ αἰσίῳ τέλει αὐτοῦ σταθερῶς καθοδηγεῖτε καί προάγετε.

Συγκεκριμένως ἡ συνεργασία Ἡμῶν αὕτη ἐξεδηλώθη εἰς τό γεγονός ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Συνεδριῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὄλων τῶν Οἰκογενειῶν αὐτοῦ καί τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων αὐτοῦ Ἐκκλησιῶν ἔλαβον χώραν εἰς Κύπρον ὑπό τήν στέγην τῆς φιλαδέλφου φιλοξενίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Κύπρου.

Αἱ συναντήσεις δέ αὗται ἔφερον ὡς καρπόν τήν ἤδη ἀναβάθμισιν καί ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διὰ τήν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ὡς θεσμικοῦ ὄργάνου ἐκφράσεως τῆς φωνῆς τῶν Χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τῆς στηρίξεως αὐτῶν εἰς τάς πατρογονικάς ἐστίας αὐτῶν ἐν δικαίᾳ καί εἰρηνικῇ συμβίψει αὐτῶν μετά τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν ὁπαδῶν τῶν ἄλλων θρησκευμάτων.

Πλέον τούτων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀδελφικῶς ἀνταποκρινομένη εἰς τάς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἐδέχθη πέντε νέους τοῦ Ἀραβοφώνου Ἡμῶν ποιμνίου ὡς ὑποτρόφους φοιτητάς εἰς τήν Ἱερατικήν Σχολήν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου καί ἐνίσχυσεν οἰκονομικῶς φοιτητάς τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν σπουδάζοντας εἰς Κύπρον, ὡσάκις τῆς ἐζητήθη.

Ὑπεράνω δέ πάντων τούτων καρπός τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν τυγχάνει ἡ ἤδη ἀνεγειρομένη Ἐξαρχία τοῦ Παναγίου Τάφου πλησίον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, τῆς ὁποίας τόν θεμέλιον λίθον μόλις χθές κατεθέσαμεν καί ἡ ὁποία εἰς τό ἐξῆς θά ἀποτελῇ τό σημεῖον ἀναφορᾶς καί συνδέσμου συνεργασίας διὰ πᾶν θέμα ἀφορῶν τάς δύο Ἐκκλησίας.

Τό κεκτημένον τοῦτο τῆς κατά τό παρελθόν καί τό παρόν ἀδιαλείπτου συνεργασίας καί κοινωνίας τῶν ἀγιωτάτων Ἡμῶν Ἐκκλησιῶν ὑποσχόμεθα σήμερον ἐνώπιον Κυρίου καί ἐνώπιον τῶν διαπεπιστευμένων Ἡμῖν εὐλαβῶν ποιμνίων, ὅπως οὐχί μόνον διαφυλάξωμεν ἀλλά καί ἐπαυξήσωμεν καί ἐμπεπλουτισμένον παραδώσωμεν εἰς τούς συγχρόνους Ἡμῶν καί τούς διαδόχους Ἡμῶν.

Ἐν τέλει διαβεβαιοῦμεν Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, ὅτι ἀδιαλείπτως ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου θά προσευχώμεθα ὑπέρ ὑγιείας Αὐτῆς καί εὐσταθείας πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀρξαμένου ὑπ' Αὐτῆς ἀνακαινιστικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί ὑπέρ εὐοδώσεως τῶν φιλοπατρίδων Αὐτῆς προσπαθειῶν ὡς καί τῶν Κυβερνητῶν τῆς Κύπρου ὑπέρ ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος διὰ μιᾶς δικαίας λύσεως καί ἀποκαταστάσεως τῆς Ἐθνικῆς ἀκεραιότητος τῆς Κύπρου καί τῆς ἀγαστῆς συμβιώσεως τῶν γηγενῶν αὐτῆς πολιτῶν. Γένοιτο».

Μετά ταῦτα, ἅμα τῇ ἀπολύσει, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ηὐλόγησε τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καί διένειμε τό ἀντίδωρον.

Ἦκολούθησε σύντομος δεξίωσις εἰς τήν παρακειμένην τῷ ἱερῷ Ναῶ αἴθουσαν, μεθ' ἣν ἠκολούθησε γεῦμα παρατεθέν εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου.

Εἰς τό γεῦμα τοῦτο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος εἶπε τούς ἐξῆς λόγους:

«Τό πρῶνί, Μακαριώτατε, ὁ Κύριος μᾶς παρέθεσε τό Μυστικόν Δεῖπνον καί ἐγίναμεν ὅλοι θεοφόροι χριστοφόροι καί πνευματοφόροι. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν. Αὐτήν τήν στιγμήν ἡ Ἱερά Σύνοδος Σᾶς προσφέρει τό ὑλικόν δεῖπνον. Ἰδίως ἀπό ἐχθές διά τῆς Ἐξαρχίας, διά τοῦ θεμελίου λίθου αὐτῆς, θά εἴμεθα ὁ ἕνας δίπλα εἰς τόν ἄλλον, νά εἶπω ὁ ἕνας μέσα εἰς τόν ἄλλον. Ἀπό τά Ἱεροσόλυμα Ἡμεῖς ἐλάβομεν ὅ, τι καλύτερον. Εἴμεθα εὐγνώμονες, θα χαιρώμεθα νά ἀκούωμεν ὅλοι τά καλά περί Ἱεροσολύμων. Θα εἴμεθα μεθ' Ὑμῶν εἰς ὅλας τάς δυσκολίας. Εὐχομαι τά βέλτιστα ὑμῖν προσωπικῶς καί τῇ Ἐκκλησίᾳ Ὑμῶν».

Λέγων ταῦτα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος προσέφερεν εἰς τόν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων ζευγος ὠραίων ἐγκολπίων μετά σταυροῦ, ἐγκόλπιον τοῖς Ἀρχιερεῦσι καί σταυρόν τοῖς ἱερεῦσι.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπήντησε, λέγων ὅτι «εἴμεθα εὐγνώμονες διά τήν φιλάδελφον ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου πρός τήν Ἱεροσολύμων».

«Ἡ Ἐκκλησία Ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων», ἐσυνέχισεν ὁ Μακαριώτατος, «περιλαμβάνει εἰς τούς κόλπους αὐτῆς τάς ἀβραμικάς θρησκείας. Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν εἶναι περιεκτική καί εἰρηνική ὡς καί ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν Ἡ ἀποστολή της εἶναι εἰρηνευτική καί συμφιλιωτική. Ἡ Ἐκκλησία Ἡμῶν οὐχί ἀπλῶς συνυπάρχει, ἀλλά συμβιώνει μετά τῶν λαῶν τῶν ἀβραμικῶν θρησκειῶν καί κηρύσσει πρός αὐτούς ἀλήθειαν, ἀγάπην, συνδιαλλαγῆν, καί εἰρήνην. Τοῦτο πράττει εἰς Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πόλις διά δύο λαούς καί τρεῖς θρησκείας. Ἐκ τῆς ἐμπειρίας ἡμῶν ἀντιλαμβανόμεθα τήν Κύπρον καί συμμετέχομεν εἰς τό πρόβλημα αὐτῆς τήν, ὡς μή ὤφελε, διαίρεσιν αὐτῆς ἡ ὁποία εὐχόμεθα νά λάβῃ συντόμως τέλος».

«Ἡ συνεργασία τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν θά γίνῃ στενοτέρα διά τῆς Ἐξαρχίας». Λέγων ταῦτα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων προσέφερε τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου ὠραῖον ἐγκόλπιον καί μαργαριταρένιον σταυρόν εὐλογίας καί ἀρχιερατικῆν ράβδον.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων μετά τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Τριμυθοῦντος. Τμήμα τῆς περιοχῆς τῆς Μητροπόλεως ταύτης εὐρίσκεται σήμερον ὑπό Τουρκικὴν κατοχήν. Εἰς τοῦτο σῶζεται καί ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τόν ὁποῖον δέν δύναται τις νά ἐπισκεφθῆ.

Ἡ Μητρόπολις αὐτή ἀνήκει εἰς τάς ἀνασυσταθείσας ὑπό τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου μέ τόν Νέον Καταστατικόν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἔδρα αὐτῆς εἶναι ἡ Κοινότης Ἰδαλίου.

Ἐνταῦθα ἐπεφυλάχθη εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ θερμοτάτη ὑποδοχή ἐκ πολλῶν ἐνδεδυμένων ἱερέων μετά λαβάρων ὡς τοῦ Συνδέσμου Γυναικῶν Ἰδαλίου, τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἰδαλίου, τοῦ Λυκείου Ἰδαλίου καί ἄλλων Συλλόγων καί πυκνοτάτου εὐσεβοῦς λαοῦ.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐνδυθείς μανδύαν, προεξῆρξε τῆς Δοξολογίας, εἰς τόν μεγαλοπρεπῆ ὄλον λιθόκτιστον Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς

θεοτόκου, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων εἰς ἀκραιφνές καί ἀκριβές βυζαντινόν ὕφος.

Ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε Πατριάρχα τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ καί πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομε,

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί Πατέρες

ὡς εὖ παρέστητε!

Ἱστορική ἢ σημερινή ἡμέρα διά τήν τοῦ Μεγάλου Πατρός καί θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος καθέδραν. Ἡμέρα χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως διά τόν εὐσεβῆ λαόν τῆς θεοσώστου ταύτης ἐπαρχίας. Κληῖρος καί λαός χαρᾶ χαίρει καί ἀγαλλιᾷσιν ἀγαλλιᾷσιν διά τήν ἐπίσκεψιν αὐτήν καί δέχεται αὐτήν ὡς μάννα ἐξ οὐρανοῦ καί δρόσον τήν ἐξ Ἀερμών.

Ἡ ἐπίσκεψίς Σας, Μακαριώτατε, εἰς τήν ἀνασυσταθεῖσαν ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καί τῆς περί Αὐτόν Ἁγίας Συνόδου Μητρόπολιν Τριμυθοῦντος περιποιεῖ τόσον εἰς ἡμᾶς, ὅσον καί τόν λαόν μας ἰδιαιτέραν τιμήν καί εὐλογίαν. Δεχθεῖτε λοιπόν τάς ἐκ μέσης ψυχῆς ἡμετέρας εὐχαριστίας.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Μητρόπολις, Μακαριώτατε, γνωστή ἀπό τούς πρώτους βυζαντινοὺς χρόνους ἔνεκα τοῦ μεγάλου Πατρός καί Ἁγίου ὀλοκλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ φαίνεται ὅτι με τήν πάροδον τοῦ χρόνου ἐγκαταλείφθη καί ἀργότερα φαίνεται ὡς χωροεπισκοπή ὑπό τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου. Ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς μνημονεύονται στό Συναξάριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος, οἱ Νέστωρ καί Ἀρκάδιος. Ἄνεσυστάθη χάρις εἰς τόν σημερινόν Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Χρυσόστομον τόν Β' τό 2007. Περιλαμβάνει τούς δήμους Ἰδαλίου, Ἀθηαίνου καί Λευκάρων καί ἄλλας τριάκοντα πέντε κοινότητας, ἐξ ὧν αἱ τέσσερις ὑπό τουρκικὴν κατοχήν. Ἰδιαιτέραν εὐλογίαν θεωροῦμεν καί τήν ὑπαρξιν ἐντός τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας δύο γυναικείων Μονῶν, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ καί τῆς Πρωτομάρτυρος Θέκλης, πρότυπα κοινοβιακῆς ζωῆς καί γνησίου Μοναχισμοῦ.

Καυχᾶται ἐπίσης ἡ Ἐπισκοπή μας διά τό πλῆθος τῶν τοπικῶν Ἁγίων, οἱ ὅποιοι εἴτε ἐγεννήθησαν εἴτε ἐτελειώθησαν ἐν ὀσιότητι καί δικαιοσύνη εἰς τά ὄρια αὐτῆς. Εἰς τό Ἀγιολόγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πέραν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος μνημονεύονται τήν 6^ν Μαρτίου οἱ Νέστωρ καί Ἀρκάδιος οἱ Ἐπίσκοποι Τριμυθοῦντος καί εἰς τά πρακτικά τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐβδόμης Ἁγίας Συνόδου ὁ Τριμυθοῦντος Γεώργιος. Καύχημα καυχημάτων αὐτῆς, ὁ Μέγας Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος, ὁ ὁποῖος ἔλκει τήν καταγωνιήν αὐτοῦ ἐκ Λευκάρων, ἀλλά καί οἱ Ἀθανάσιος ὁ Πεντασχοινίτης, Φώτιος τῆς Ἀθηαίνου, Θεόδωρος ὁ ἐν Ἰδαλίῳ, Εὐτύχιος εἰς τό χωρίον Νήσου, Σφζόμενος ὁ ἐν Ποταμίᾳ καί Ἰωάννης ὁ Ποταμίτης παρά τό χωρίον Σιά, ὡς φιλόστοργοι πατέρες καί πρεσβύτεροι ἀδελφοί εὐλογοῦσιν ἡμᾶς οὐρανόθεν.

Πλὴν ὁμως διακατέχει ἡμᾶς καί λύπη μεγίστη καθότι ὁ τάφος τοῦ πολιούχου καί

έφόρου τῆς Μητροπόλεώς μας Ἁγίου Σπυρίδωνος εἶναι ἀπρόσιτος, λόγω τῆς συνεχιζομένης τουρκικῆς κατοχῆς. Ἡ Μονή του, μαζί με τήν ἀφιερωμένην εἰς τοὺς τριακοσίους δεκαοκτώ θεοφόρους πατέρας τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου Βασιλικῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὐρίσκεται καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου μας, χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν τόπος στρατοπεδεύσεως καὶ διαφυλάξεως πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Εὐχηθεῖτε Μακαριώτατε, ὅπως ὁ καιρὸς τῆς δοκιμασίας συντομευθῆ καὶ ὅσον τάχιστα νά ἐπιτελέσωμεν τά τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου εἰς τόν ἀνήκοντα εἰς Αὐτόν χώρον.

Μακαριώτατε καὶ πάλιν καλῶς ἦλθατε. Παρακαλοῦμεν ὅπως μεταφέρητε τὰς ἡμετέρας εὐχὰς εἰς τὴν περὶ ὑμᾶς Ἁγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία ἐν μέσῳ πολλῶν δυσχερειῶν, μαρτυρεῖ τὴν καλὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ εἰς τό θεοφιλές ὑμῶν Ποίμνιον διὰ μέσου τῆς προσευχῆς ἐπικοινωνοῦμεν μαζί τους καὶ εὐχόμεστε νά χαρίζη εἰς αὐτοὺς ὁ δωρεοδότης Χριστὸς πλοῦσια τὰ ἀγαθὰ Του καὶ τὰς εὐλογίας Του. Εὐχεσθε καὶ ὑπὲρ ἡμῶν. Μικρόν δεῖγμα τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἀγάπης καὶ κοινωνίας ἐν Χριστῷ δεχθεῖτε, παρακαλῶ, ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως μίαν εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας θεοτόκου εἰς ἐνθύμιον τῆς ἐδῶ ἐπισκέψεώς σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ!»

Συγκεκινημένος ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀνταπήντησε ὅτι εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὴν συνάντησιν αὐτὴν αἱ δύο Ἐκκλησίαι Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου μέ τὴν κοινὴν παράδοσιν πού ἔχουν εἰς πάντα ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα, Παύλου, Σίλα καὶ Ἰωάννου καταγγέλλουν τό μυστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου, τό ἀποκαλυφθέν εἰς Ναζαρέτ, τό ἀποκαλυφθέν εἰς Βηθλεέμ τῆς Σταυρώσεως εἰς τόν Γολγοθᾶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τό καινόν καὶ κενόν μνημεῖον.

«Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων», ἐσυνέχισεν ὁ Μακαριώτατος «ποτισθεῖσα διὰ τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, δοκιμασθεῖσα διὰ μέσου τῶν αἰώνων δέεται ὑπὲρ λυτρώσεως τῆς ἀλυτρώτου κατεχομένης Κύπρου».

Περαίνων ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε εἰς τόν Μητροπολίτην Τριμυθοῦντος σταυρόν εὐλογίας ἐκ μαργαριταρορρίζης, εἰκόνα ἀσημένιαν τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ βιβλίον τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων τοῦ Χρυσσοστόμου Παπαδοπούλου.

Μετά ταῦτα ἱερεῖς καὶ λαὸς διελθόντες ἔλαβον τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου. Ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τὴν παρακειμένην τοῦ Ναοῦ ἐνοριακὴν αἴθουσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Δήμαρχος Ἰδαλίου προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον καὶ ἐπέδωσεν εἰς Αὐτόν σκαλισμένην εἰς ξύλον ἐπιγραφὴν ἐμφαίνουσαν τὴν ἀρχαιοτάτην προχριστιανικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰδαλίου.

Τό ἑσπέρας ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος παρέθεσε δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ πάντων τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_9_placeholder